

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

(ຮ່າງ)

ຍຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ

ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2050, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ຮອດປີ 2030

ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

26 ເມສາ 2021

ສາລະບານ	ໜ້າ
ພາກທີ I: ພາກສະເໜີ	1
1.1 ສະພາບລວມ	1
1.2 ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຜົນກະທົບ ແລະ ການແກ້ໄຂ ໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ	2
1.2.1 ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຜົນກະທົບ ໃນລະດັບໂລກ	2
1.2.2 ການແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ	3
1.3 ສະພາບເງື່ອນໄຂ ຂອງ ສປປ ລາວ	4
1.3.1 ສະພາບພູມສັນຖານ ແລະ ພູມອາກາດ.....	4
1.3.2 ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ	4
1.3.3 ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ	6
1.4 ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຜົນກະທົບ ແລະ ການຮັບມື ຢູ່ ສປປ ລາວ	7
1.4.1 ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຜົນກະທົບ ຕໍ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.....	7
1.4.2 ການຮັບມືການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	8
1.4.3 ຂັ້ນຕອນ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ	11
1.5 ເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ໃນການປັບປຸງ ຍຸດທະສາດ.....	11
ພາກທີ II: ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2050 ແລະ ຍຸດທະສາດ ຮອດປີ 2030	13
2.1 ວິໄສທັດ	13
2.2 ເບົາໜາຍລວມ ແລະ ຄາດໝາຍສູ້ຊົນ.....	13
2.3 ຫຼັກການພື້ນຖານ.....	14
2.4 ຍຸດທະສາດ ຮອດປີ 2030	15
ຍຸດທະສາດ 1: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນ ການປ້ອງກັນ, ສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນ ການປັບຕົວ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ພື້ນພູ ຜົນກະທົບຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	15
ຍຸດທະສາດ 2: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນ ການປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ	15
ຍຸດທະສາດ 3: ເຊື່ອມສານ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອຍອຳນວຍ ແລະ ສິ່ງເສີມ ການກະກຽມຄວາມ ພ້ອມ, ສຳລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	16
ພາກທີ III: ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ບຸລິມະສິດ ຮອດປີ 2030	17

ແຜນງານ 1: ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ລາຍງານ ແລະ ລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	17
ແຜນງານ 2: ເສີມສ້າງຄວາມທົນທານ, ຄວາມສາມາດໃນ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ລະບົບການຜະລິດ, ທຸລະກິດ, ບໍລິການ, ລະບົບນິເວດ ແລະ ຊຸມຊົນ ກໍ່ຄື ທຸກຂະແໜງການ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ	17
ແຜນງານ 3: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນ ການການສໍາຫຼວດ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ.....	21
ແຜນງານ 4: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ການໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ.....	21
ແຜນງານ 5: ສິ່ງເສີມ ການສຶກສາ ແລະ ສ້າງຈິດສໍານຶກ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	24
ແຜນງານ 6: ພັດທະນາ, ນໍາໃຊ້ ແລະ ຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ.....	24
ແຜນງານ 7: ເຊື່ອມສານ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອຍອໍານວຍ ແລະ ສິ່ງເສີມການກະກຽມຄວາມພ້ອມ	25
ແຜນງານ 8: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານການເງິນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	25
ແຜນງານ 9: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.....	26
ພາກທີ IV: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມກວດກາ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານ.....	27
1.1 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	27
1.2 ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນ	27
1.2.1 ລະບົບ ການຕິດຕາມກວດກາ, ການລາຍງານ ແລະ ການຢັ້ງຢືນ.....	27
1.2.2 ການທົບທວນ ຍຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ	28
ເອກະສານອ້າງອີງ.....	29

ພາກທີ I: ພາກສະເໜີ

1.1 ສະພາບລວມ

ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນບັນຫາໃຫຍ່ໜຶ່ງທີ່ທ້າທາຍ ແລະ ສົ່ງຜົນກະທົບອັນໜັກໜ່ວງ ຕໍ່ຫຼາຍປະເທດໃນໂລກ ລວມທັງ ສປປ ລາວ. ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສັງເກດເຫັນວ່າສະພາບດິນຟ້າອາກາດມີການປ່ຽນແປງ ເປັນຕົ້ນ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍເພີ່ມສູງຂຶ້ນ, ອຸນຫະພູມ ແລະ ປະລິມານນໍ້າຝົນ ທີ່ແປປວນ, ໄພແຫ້ງແລ້ງແກ່ຍາວ, ພະຍຸ, ໄພນໍ້າຖ້ວມ ຖີ່ ແລະ ຮຸນແຮງຂຶ້ນ. ໄພທໍາມະຊາດດັ່ງກ່າວໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ທຸກຂົງເຂດວຽກງານ ເປັນຕົ້ນ ຂົງເຂດກະສິກໍາ ແລະ ການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ, ປ່າໄມ້ ແລະ ການປ່ຽນແປງນໍ້າໃຊ້ທີ່ດິນ, ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ພະລັງງານ, ອຸດສາຫະກໍາ, ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ການພັດທະນາຕົວເມືອງ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ. ຕົວຢ່າງ ໃນປີ 2009 ພະຍຸເກດສະໜາ ໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ປະມານ 94,2 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ ປະຊາກອນ 180.000 ກ່ວາຄົນ ໃນ 30.000 ຄົວເຮືອນ. ໃນປີ 2011 ພະຍຸນົກເຕັນ ໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ ປະມານ 200 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ, 12 ແຂວງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໜັກ ແລະ ມີຜູ້ເສຍຊີວິດ 41 ຄົນ. ໃນປີ 2018 ພະຍຸເຊີນຕິງ ແລະ ພະຍຸເບບິນກ້າ ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດໄພນໍ້າຖ້ວມໜັກ ແລະ ໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ການຜະລິດ, ການບໍລິການ, ຄົມມະນາຄົມ-ຂົນສົ່ງ ແລະ ອື່ນໆ ຄິດເປັນເງິນ 371,1 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ, ທຽບເທົ່າກັບ 2,1% ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນແຫ່ງຊາດ. ມີການຄາດຄະເນວ່າ ໃນອະນາຄົດ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຍິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ໄພນໍ້າຖ້ວມ ຮຸນແຮງ ແລະ ຖີ່ຂຶ້ນ ແລະ ສ້າງຜົນກະທົບອື່ນໆຕາມມາ. ເຫດການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ສປປ ລາວ ມີຄວາມບອບບາງສູງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດທາງທໍາມະຊາດ. ໃນປີ 2018 ນີ້ ສປປ ລາວ ໄດ້ຖືກຈັດຢູ່ອັນດັບທີ 22 ຂອງບັນດາປະເທດ ທີ່ມີຄວາມບອບບາງສູງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນໂລກ.

ສປປ ລາວ ເຫັນໄດ້ຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ໄດ້ດໍາເນີນການແກ້ໄຂ ບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢ່າງຈິງຈັງ ຢູ່ພາຍໃນເທດ ແລະ ປະກອບສ່ວນຮ່ວມກັບປະຊາຄົມໂລກ. ໃນປີ 1995 ສປປ ລາວ ໄດ້ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຕໍ່ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (UNFCCC), ອານຸສັນຍາກຽວໂຕ ວ່າດ້ວຍ ການຄວບຄຸມການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ (Kyoto Protocol) ໃນປີ 2003 ແລະ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Paris Agreement) ໃນປີ 2016. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນປີ 2010 ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ 2013-2020 ໃນປີ 2013. ໃນປີ 2015 ສປປ ລາວ ໄດ້ນໍາສົ່ງ ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (NDC) ໃຫ້ ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໃນເດືອນກັນຍາ 2019 ກໍໄດ້ຮັບຮອງ ດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້ ເປັນການປັບປຸງ ຍຸດທະສາດໃນເມື່ອກ່ອນ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ ຈາກລັດຖະບານ ໃນປີ 2010 ຊຶ່ງຖືເປັນເອກະສານສໍາຄັນໜຶ່ງ ດ້ານນະໂຍບາຍ ໃນການດໍາເນີນວຽກງານ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງຍິ່ງຂຶ້ນ. ເນື້ອໃນສໍາຄັນຂອງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ລວມມີ ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2050, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານ ຮອດປີ 2030 ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ໜ້າວຽກຍຸດທະສາດ ສໍາລັບ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ສ້າງຄວາມທົນທານ, ປັບຕົວ, ພື້ນຟູ ແລະ ສ້າງຄືນຫຼັງຈາກຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ

ຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ທີ່ເປັນສາເຫດຕົ້ນຕໍ ຂອງບັນຫາໂລກຮ້ອນ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ຍຸດທະສາດນີ້ຍັງເປັນການປະກອບສ່ວນສໍາຄັນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ ຊາດ ຕາມທິດຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ, ເສີມສ້າງການປະສານງານ, ການຮ່ວມມື ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງທຸກພາກສ່ວນ ທັງພາຍໃນປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

1.2 ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຜົນກະທົບ ແລະ ການແກ້ໄຂ ໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

1.2.1 ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຜົນກະທົບ ໃນລະດັບໂລກ

ສະພາບພູມອາກາດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ອຸນຫະພູມຂອງໂລກ ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງໃນລະດັບໄວສົມຄວນ. ນັບ ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນຍຸກອຸດສາຫະກຳ (ຊຸມປີ 1850) ມາຮອດ 2017 ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ 1 ອົງສາເຊ (°C). ສາເຫດຕົ້ນຕໍແມ່ນຍ້ອນ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ (GHGs) ຊຶ່ງເກີດຈາກ ການ ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ນໍາໃຊ້ພະລັງງານເຊື້ອໄຟ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ, ການປ່ຽນແປງການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້, ການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ອຸດສາຫະກໍາ, ການຜະລິດ ແລະ ນໍາໃຊ້ ສານເຄມີ, ການສ້າງ ແລະ ທໍາລາຍສິ່ງ ເສດເຫຼືອ.

ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ປະຊາຄົມໂລກໄດ້ຮັບຮອງ ໃນປີ 2015 ເປັນນິຕິກຳ ໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບໂລກ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດຄາດໝາຍ ແລະ ມາດ ຕະການຄວບຄຸມ ການເພີ່ມຂຶ້ນ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ບໍ່ໃຫ້ກາຍ 2°C ຫຼື ດີທີ່ສຸດແມ່ນບໍ່ໃຫ້ກາຍ 1,5°C ທຽບໃສ່ອຸນຫະພູມກ່ອນຍຸກອຸດສາຫະກຳ. ການກຳນົດເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ໃນປີ 2018 ຄະນະກຳມະການສາກົນ ວ່າດ້ວຍ ການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (IPCC) ໄດ້ວິເຄາະ ແລະ ລາຍງານວ່າ ຖ້າຫາກບໍ່ມີການດຳເນີນມາດຕະການຢ່າງຈິງຈັງ ຫຼື ປ່ອຍໃຫ້ມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຕາມສະພາບປົກກະຕິໃນລະດັບປະຈຸບັນ ແມ່ນຈະເຮັດໃຫ້ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ເພີ່ມຂຶ້ນ 1,5°C ໃນລະຫວ່າງປີ 2030 ຫາ 2052. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອຸນຫະພູມ ຂອງໂລກຄາດວ່າຈະຍັງສ້າງຜົນກະທົບຫຼາຍສົມຄວນ ຕໍ່ ລະບົບ ພູມອາກາດ ແລະ ປະຊາຄົມໂລກ ເປັນຕົ້ນ:

- 1) **ບັນຫາຄົ້ນຄວາມຮ້ອນ ທີ່ມີຄວາມຮຸນແຮງ:** ຈະສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ ເຂດຮ້ອນ ຢ່າງໜ້ອຍ ທຸກໆ 5 ປີ. ຖ້າ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ເພີ່ມຂຶ້ນ 2°C, ປະຊາກອນ ຫລາຍກວ່າ 1,7 ຕື້ຄົນ ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ອີກ 420 ລ້ານຄົນ ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໜັກ ຈາກຄົ້ນຄວາມຮ້ອນທີ່ຮຸນແຮງດັ່ງກ່າວ. ຜົນກະທົບນັ້ນລວມມີ ພະຍາດລະບາດ, ເຈັບປ່ວຍ ແລະ ການເສຍຊີວິດ.
- 2) **ບັນຫາໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ການຂາດແຄນນໍ້າ ແລະ ໄພນໍ້າຖ້ວມ:** ຈະເຮັດໃຫ້ປະຊາກອນ ປະມານ 350 ລ້ານ ຄົນ ດຳລົງວິດຢູ່ ທ່າມກາງ ໄພແຫ້ງແລ້ງ ໃນຕົ້ອນໄຂທີ່ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ຢູ່ໃນລະດັບ 1,5°C. ຖ້າ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 2°C, ຈະເຮັດໃຫ້ປະຊາກອນ ປະມານ 410 ລ້ານຄົນ ໄດ້ຮັບຜົນ ກະທົບ. ຖ້າຫາກສາມາດຄວບຄຸມ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບ 1,5°C, ປະຊາກອນ ໜ້ອຍ ກວ່າ 50% ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ການຂາດແຄນນໍ້າ ທຽບໃສ່ ກໍລະນີ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ເພີ່ມ ຂຶ້ນເປັນ 2°C. ນອກຈາກນີ້, ປະຊາກອນໂລກ ຫລາຍກວ່າ 70% ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມ ໃນ ທີ່ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 2°C.

3) ບັນຫາດ້ານການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ: ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ເພີ່ມຂຶ້ນ 1.5°C, ປະມານ 6% ຂອງແມງໄມ້, 4% ຂອງສັດມີກະດູກສັນຫລັງ ແລະ 8% ຂອງພືກສາຊາດ ຈະສູນເສຍຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງຕົນ ຫລາຍກວ່າ 50%. ໃນກໍລະນີ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 2°C ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດດັ່ງກ່າວ ຈະສູນເສຍ ຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງຕົນ ເປັນສອງເທົ່າຕົວ. ຜົນຜະລິດເຂົ້າ, ສາລີ, ເຂົ້າບາເລັ້ ແລະ ພື້ນທີ່ລ້ຽງສັດ ຂອງໂລກຈະຫຼຸດລົງປະມານ 7%–10%.

1.2.2 ການແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ການແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບສາກົນ ໂດຍພື້ນຖານແມ່ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (UNFCCC) ແລະ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ໃນປີ 2020 ບັນດາລັດພາຄີ ຂອງ ສັນຍາປາຣີ ຕ້ອງໄດ້ນຳສົ່ງ ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (NDCs) ສະບັບປັບປຸງໃໝ່ ແລະ ສ້າງຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕໍ່າ ໃນໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ.

ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ບັນດາສະມາຊິກ ຂອງ ອົງການ ການບິນພົນລະເຮືອນສາກົນ ແລະ ລັດພາຄີຂອງ ສັນຍາກິກາລີ ພາຍໃຕ້ ສັນຍາ ມົງເລອານ ກ່ຽວກັບ ການປັກປ້ອງຊັ້ນໂອໂຊນ ຊຶ່ງເປັນການປະກອບສ່ວນສຳຄັນ ເຂົ້າໃນວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນສະພາວະໂລກຮ້ອນ. ໃນປີ 2013 ອົງການ ການບິນພົນລະເຮືອນສາກົນ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາກອບໜ້າວຽກ ໃນລະດັບໂລກ ມາດຕະການ ດ້ານການຕະຫລາດ ເພື່ອບັນລຸຄວາມສົມດູນໃນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວໃນຂະແໜງ ການບິນ. ນອກຈາກນີ້, ສັນຍາ ກິກາລີ ໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍ ເພື່ອຍຸດຕິ ການນຳໃຊ້ ໄຮໂດຣຟລູອໍໂຣກາກບອນ (HFCs) - ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນຂະບວນການທຳຄວາມເຢັນ ໃນໄລຍະປີ 2036 ຫາ 2047.

ເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ (SDGs) ໄດ້ກຳນົດ “ຂີດໝາຍ ໃນອະນາຄົດ ທີ່ມີຄວາມຍືນຍົງ ຫຼາຍຂຶ້ນ ສຳລັບທຸກຄົນ”. ເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງທີ 13 ໄດ້ສົ່ງເສີມສະເພາະ ການປະຕິບັດວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຕັ້ງເປົ້າໝາຍ ເພື່ອເສີມສ້າງ ຄວາມທົນທານ ແລະ ຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ ຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ເຊື່ອມສານ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນການຕ່າງໆ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ບັນດາປະເທດອາຊຽນ ໄດ້ພ້ອມກັນຍືນຍັນຄືນເຈດຈຳນົງຂອງຕົນໃນການສະໜັບສະໜູນຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງ ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ໃນວັນທີ 02 ພະຈິກ 2019 ບັນດາປະເທດອາຊຽນ ໄດ້ອອກຖະແຫລງການຮ່ວມ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຕໍ່ ກອງປະຊຸມ ລັດພາຄີ ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຄັ້ງທີ 25.

ພາຍໃຕ້ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໂດຍສະເພາະ ຄາດໝາຍສູ້ຊິນສູງສຸດ ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາລັດພາຄີມີພັນທະປະກອບສ່ວນ: (1) ນຳສົ່ງ ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບປີ 2020 ແລະ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2025; (2) ສັງລວມຂໍ້ມູນ ໃນລະດັບໂລກ ໃນປີ 2023 ເພື່ອປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການຄວບຄຸມການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້. ນອກຈາກນີ້ ສັນຍາດັ່ງກ່າວຍັງໄດ້ກຳນົດກອບແຜນງານເພື່ອເພີ່ມ ຄວາມໂປ່ງໃສ (ETF) ໂດຍໄດ້ກຳນົດເງື່ອນໄຂ ແລະ ຮູບແບບການລາຍງານ ຂອງລັດພາຄີ.

1.3 ສະພາບເງື່ອນໄຂ ຂອງ ສປປ ລາວ

1.3.1 ສະພາບພູມສັນຖານ ແລະ ພູມອາກາດ

ສປປ ລາວ ຕັ້ງຢູ່ໃຈກາງຂອງພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ຊຶ່ງເປັນຂົງເຂດໜຶ່ງ ທີ່ມີການພັດທະນາ ແລະ ເຕີບໂຕໄວທີ່ສຸດໃນໂລກ. ສປປ ລາວ ອ້ອມຮອບດ້ວຍ ປະເທດ ລາດຊະອານາຈັກ ກຳປູເຈຍ, ສາທະ ພາບມຽນມາ, ລາດຊະອານາຈັກ ໄທ, ສສ ຫວຽດນາມ ແລະ ສປ ຈີນ ແລະ ບໍ່ມີຊາຍແດນຕິດກັບທະເລ. ເນື້ອທີ່ ທັງໝົດຂອງປະເທດແມ່ນ 236.800 ກິໂລແມັດມົນທົນ, ໃນນີ້ 70% ເປັນເຂດພູດອຍ ແລະ ລຽບຕາມສາຍພູ ຫລວງ. ພື້ນທີ່ທັງໝົດສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນຢູ່ລຽບຕາມແມ່ນ້ຳຂອງ ຊຶ່ງມີເນື້ອທີ່ອ່າງຮັບນ້ຳ 35% ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ. ສປປ ລາວ ມີສະພາບພູມອາກາດຮ້ອນຊຸ່ມ ໂດຍໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກ ລົມມໍລະສຸມ ທາງພາກ ຕາເວັນຕົກສ່ຽງໃຕ້ ຊຶ່ງພາໃຫ້ມີຝົນຕົກຫລາຍ ແລະ ມີຄວາມຊຸ່ມສູງ. ພູມອາກາດໄດ້ແບ່ງເປັນສອງລະດູໃຫຍ່ ຄື ລະດູຝົນ (ພຶດສະພາ - ກັນຍາ) ແລະ ລະດູແລ້ງ (ຕຸລາ - ເມສາ), ມີລະດັບນ້ຳຝົນສະເລ່ຍ 1.900 ມິລີແມັດ ຕໍ່ປີ. ໃນນີ້ 80% ຂອງນ້ຳຝົນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດູຝົນ. ອຸນຫະພູມ ສະເລ່ຍສູງສຸດແມ່ນປະມານ 31°C ແລະ ຕໍ່າສຸດແມ່ນ ປະມານ 27°C.

1.3.2 ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ຊັບພະຍາກອນທີ່ດິນ: ອີງຕາມແຜນແມ່ບົດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບ່ງເປັນ 8 ປະເພດ ຕາມຈຸດປະສົງຄື (1) ທີ່ດິນກະສິກຳ, (2) ທີ່ດິນປ່າໄມ້, (3) ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ, (4) ທີ່ດິນອຸດສະຫະກຳ, (5) ທີ່ດິນຄົມມະນາຄົມ, (6) ທີ່ດິນວັດທະນະທຳ, (7) ທີ່ດິນປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ (8) ທີ່ ດິນປຸກສ້າງ. ຮອດປີ 2030, ສປປ ລາວ ໄດ້ວາງຄາດໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນເປັນ 2 ປະເພດໃຫຍ່: ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ 70% ແລະ ທີ່ດິນສຳລັບການພັດທະນາອື່ນໆ 30% ຊຶ່ງລວມມີທີ່ດິນກະສິກຳ 19%, ທີ່ດິນປຸກສ້າງ ແລະ ນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນຂະແໜງການອື່ນໆ 11%. ດັ່ງທີ່ກ່າວມານັ້ນ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງປະເທດ ເປັນພູຜາ ແລະ ເນື້ອທີ່ 5,24% ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດດິນຖະຫຼົ່ມ. ທີ່ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ເໝາະສົມສຳລັບການກະສິກຳແມ່ນມີຈຳກັດ ຫຼື ມີ ພຽງ 3,8 ລ້ານ ເຮັກຕາ (ປະມານ 16% ເນື້ອທີ່ທົ່ວປະເທດ).

ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້: ໃນປີ 2015 ສປປ ລາວມີ ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ກວມເອົາ 58%, ເນື້ອທີ່ສາມາດກາຍເປັນ ປ່າໄດ້ມີ 26,7%, ເນື້ອທີ່ປຸກຝັງ ມີ 10,9%, ດິນທີ່ເປັນເນື້ອທີ່ປຸກພືດອື່ນໆ ມີ 1,6%, ເນື້ອທີ່ໜ້ານ້ຳ ແລະ ດິນ ບໍລິເວນນ້ຳ ມີ 1,5%, ດິນທີ່ເປັນເນື້ອທີ່ອື່ນໆ ມີ 1%, ແລະ ເນື້ອທີ່ດິນຕົວເມືອງ ມີ 0,3% ຂອງເນື້ອທີ່ທົ່ວປະເທດ. ປະມານ 14% ຂອງ ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ (6,8 ລ້ານເຮັກຕາ) ເປັນ ປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ. ຕາມສະຖິຕິຜ່ານມາ ໃນຊຸມປີ 1970, ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ຂອງ ສປປ ລາວ ກວມເອົາ 70% ຂອງເນື້ອທີ່ປະເທດ, ແຕ່ໄດ້ຫຼຸດລົງ ຍ້ອນການ ບຸກເບີກເນື້ອທີ່ປ່າ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນໄມ້. ອັດຕາການຫຼຸດລົງຂອງ ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ແມ່ນ 1,1% ຕໍ່ປີ ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2005 – 2015. ປ່າໄມ້ ມີຄວາມສຳຄັນ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດ ຂອງປະຊາຊົນລາວ. ໃນປີ 2005, ປະມານ 80% ຂອງ ພົນລະເມືອງລາວ ດຳລົງຊີວິດຕິດພັນກັບ ຊັບພະຍາກອນ ປ່າໄມ້.

ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ: ສປປ ລາວ ມີປະລິມານນ້ຳໜ້າດິນ ປະມານ 377,3 ກິໂລແມັດກ້ອນ (Km³) ຕໍ່ປີ ຊຶ່ງ ຄິດສະເລ່ຍເປັນ ປະມານ 55.000 ແມັດກ້ອນຕໍ່ຄົນ ຕໍ່ປີ. ເນື້ອທີ່ປະມານ 95% ຂອງປະເທດ ແມ່ນນອນຢູ່ໃນ

ອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງ ແລະ ປະກອບສ່ວນ 35% ຂອງປະລິມານນໍ້າໜ້າດິນ ລົງສູ່ແມ່ນໍ້າຂອງ. ການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ໃນ ສປປ ລາວ ທັງໝົດ ແມ່ນປະມານ 4.260 ລ້ານ Km³/ປີ, ຕົກເປັນ 1,3% ຂອງ ຊັບພະຍາກອນ ນໍ້າຈືດທັງໝົດຂອງຕົນ. ການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ເຂົ້າໃນ ອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນ 4%; ການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ໃນຄົວເຮືອນ ແມ່ນ 3,1% ແລະ ການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ເຂົ້າໃນການກະສິກຳ ແມ່ນ 93%. ທ່າແຮງ ການພັດທະນາ ໄຟຟ້າພະລັງນໍ້າ ແມ່ນປະມານ 23.000 MW ເຖິງ 26.000 MW. ຮອດປີ 2020, ໂຄງການພັດທະນາ ພະລັງງານໄຟຟ້າ ທີ່ສໍາເລັດ ແລະ ດໍາເນີນການຜະລິດແລ້ວ (ກໍາລັງຕິດຕັ້ງ 1 MW ຂຶ້ນໄປ) ມີ 78 ແຫ່ງ (ລວມກໍາລັງຕິດຕັ້ງ 9.972 MW; ມີກໍາລັງການຜະລິດ 52.211 GWh/ປີ); ລວງຍາວຂອງສາຍສົ່ງທັງໝົດ 65.563 Km/ວົງຈອນ ແລະ ສະຖານີໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ 71 ແຫ່ງ; ອັດຕາການເຂົ້າເຖິງໄຟຟ້າ ຂອງຄົວເຮືອນ ຖາວອນ ປະຕິບັດໄດ້ 95%, ຊຶ່ງເປັນຕົວຊີ້ວັດໜຶ່ງ ທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ສະແດງເຖິງເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ ແລະ ການຫລຸດຜ່ອນ ຄວາມທຸກຍາກ.

ເຖິງວ່າ ສປປ ລາວ ມີຄວາມອາດສາມາດໃນ ການພັດທະນາ ໄຟຟ້າພະລັງນໍ້າໄດ້ຫລາຍກໍ່ຕາມ, ແຕ່ ການ ປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ອາດປັ່ນທອນ ສະຖຽນລະພາບ ຂອງປະລິມານນໍ້າ ແລະ ກໍາລັງການຜະລິດ. ຕົວຢ່າງ ໄພ ແຫ້ງແລ້ງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 2019 ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ການຜະລິດ, ເຮັດໃຫ້ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ການສົ່ງອອກ ພະລັງງານໄຟຟ້າ ຫຼຸດລົງ. ນອກຈາກນີ້ ລາຄາໄຟຟ້າ ອາດມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ຊຶ່ງຄາດວ່າຈະມີຄວາມແປປວນໃນ ລະດັບສູງໃນປີ 2030 ແລະ ອາດເຮັດໃຫ້ການຜະລິດ ພະລັງງານ ດັ່ງກ່າວ ຫລຸດລົງ ເຖິງ 77% ໃນປີ 2040.

ນັບແຕ່ປີ 2015 ເປັນຕົ້ນມາ, ສປປ ລາວ ໄດ້ຜະລິດ ພະລັງງານໄຟຟ້າ ດ້ວຍຖ່ານຫີນລຶກໄນ ໃນສັດສ່ວນ 14% ຊຶ່ງພາໃຫ້ມີການເພີ່ມການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຂອງປະເທດຂຶ້ນ. ການຜະລິດ ກະແສໄຟຟ້າ ຈາກຖ່ານ ຫີນ ສາມາດເພີ່ມຂຶ້ນໄດ້ເຖິງ 22% ຂອງການຜິດລິດພະລັງງານທັງໝົດໃນປີ 2040, ຊຶ່ງ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນ ແກ້ວກໍຈະເພີ່ມຂຶ້ນ 4 ເທົ່າຕົວ ທຽບໃສ່ລະດັບການປ່ອຍ ໃນປີ 2015 ຖ້າບໍ່ມີມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນທີ່ເໝາະສົມ.

ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ: ຊັບພະຍາກອນ ທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ກໍາລັງຂຸດຄົ້ນຢູ່ ປະກອບມີ ແຮ່ຄໍາ, ທອງ, ຖ່ານ ຫີນ ແລະ ຫີນປຸນ. ນອກຈາກນີ້ ກໍຍັງມີ ແຮ່ເຫລັກ, ເງິນ, ຍີບຊໍາ, ກົ່ວ, ໂປຕັດ, ຊັບໄຟ, ດີບຸກ ແລະ ສັງກະສີ. ປະຈຸບັນມີ ການຂຸດຄົ້ນ ແຮ່ຄໍາ, ຖ່ານຫີນ, ຫີນປຸນ ແລະ ຍີບຊໍາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ການນໍາໃຊ້ ຖ່ານຫີນລຶກໄນ ມີ ປະມານ 14,8 ລ້ານໂຕນ ຕໍ່ປີ, ໃນນັ້ນ, 12,8 ລ້ານໂຕນ ແມ່ນນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນໂຮງງານໄຟຟ້າຖ່ານຫີນ ທີ່ມີກໍາລັງຕິດ ຕັ້ງ 1.800 ເມກະວັດ. ການນໍາໃຊ້ຫີນປຸນ ມີປະມານ 4 ລ້ານໂຕນ ເຂົ້າໃນ ໂຮງງານຊີມັງ 16 ແຫ່ງ ແລະ ການກໍ່ ສ້າງອື່ນໆ ໃນທົ່ວປະເທດ. ໃນປີ 2018 ຂະແໜງ ບໍ່ແຮ່ ປະກອບສ່ວນປະມານ 10% ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະ ພັນພາຍໃນ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ພະລັງງານທົດແທນ: ນອກຈາກພະລັງງານນໍ້າທີ່ກ່າວມາ, ສປປ ລາວ ຍັງມີພະລັງງານທົດແທນອື່ນທີ່ສໍາຄັນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ພະລັງງານ ຈາກຊີວະມວນ, ແສງຕາເວັນ, ແກັດຊີວະພາບ, ຄວາມຮ້ອນຈາກໃຕ້ດິນ ແລະ ລົມ, ຊຶ່ງ ອາດສາມາດຜະລິດໄຟຟ້າໄດ້ປະມານ 2.068 ເມກະວັດ (MW) ແລະ ພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ 889 ກິໂລໂຕນ (Kteo). ໃນນັ້ນ, ຊີວະມວນ ມີທ່າແຮງທີ່ອາດສາມາດຜະລິດໄຟຟ້າໄດ້ເຖິງ 938 MW ແລະ ພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ 227 Kteo, ໄຟຟ້າຈາກແສງຕາເວັນອາດມີເຖິງ 511 MW ແລະ ພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ 218 ກິໂລໂຕນ (Kteo), ແກັດຊີວະພາບອາດສາມາດຜະລິດໄຟຟ້າໄດ້ເຖິງ 313 MW ແລະ ພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ 444 Kteo, ສິ່ງເສດເຫຼືອ 216 MW, ໄຟຟ້າຄວາມຮ້ອນຈາກໃຕ້ດິນ 59 MW ແລະ ລົມມີຫຼາຍກວ່າ 40 MW. ໃນປີ 2015, ການນໍາໃຊ້ພະລັງງານທັງໝົດໃນປະເທດແມ່ນ 3.122 Kteo ໃນຂະນະທີ່ການຜະລິດ ແລະ ສະໜອງທັງໝົດແມ່ນ 4.765 Kteo (ສ່ວນທີ່ເຫຼືອແມ່ນສົ່ງອອກ). ພະລັງງານທີ່ນໍາໃຊ້ ປະມານ 46% ແມ່ນມາຈາກຊີວະມວນ (ຟືນ ແລະ

ຖ່ານ), ນໍ້າມັນ 29%, ຖ່ານຫີນ 13 %, ໄຟຟ້າ 12%. ການຜະລິດໄຟຟ້າ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຈາກພະລັງງານທົດແທນ. ຄາດຄະເນວ່າຄວາມຕ້ອງການພະລັງງານທັງໝົດໃນປີ 2025 ແມ່ນ 4.930 ກິໂລໂຕນ (Kteo) ແລະ ສປປ ລາວ ໄດ້ຕັ້ງເປົ້າໝາຍວ່າຈະເພີ່ມການນໍາໃຊ້ພະລັງງານທົດແທນໃຫ້ກວມເອົາ 30% ຂອງຄວາມຕ້ອງການພະລັງງານທັງໝົດໃນປີ 2025.

ຊີວະນາໆພັນ: ສປປ ລາວ ຍັງມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນ. ສັດເລືອຄານ ແລະ ສັດເຄິ່ງບົກ ເຄິ່ງນໍ້າມີ 166 ສາຍພັນ, ນົກ 600 ສາຍພັນ, ເຈຍ 90 ສາຍພັນ ແລະ ສັດລ້ຽງລູກດ້ວຍນໍ້ານົມ 247 ສາຍພັນ. ໃນ ແມ່ນໍ້າຂອງ ແລະ ສາຂາແມ່ນໍ້າຂອງ ປະກອບມີຊະນິດພັນປາຟື້ນເມືອງປະມານ 500 ສາຍພັນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງມີດອກໄມ້ ປະມານ 8.000-11.000 ສາຍພັນ. ພືດພັນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມີຄຸນປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ປະຊາຊົນເປັນຕົ້ນ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແລະ ພືດທີ່ເປັນຢາປົວພະຍາດ. ນອກນັ້ນ, ຍັງເປັນຊະນິດພັນກະສິກໍາທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ປະມານ 67% ຂອງປະຊາກອນລາວ ແມ່ນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ອາໄສປ່າໄມ້ໃນການດໍາລົງຊີວິດ. ລາຍໄດ້ຂອງຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກປະມານ 40% ແມ່ນມາຈາກເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.

1.3.3 ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ເສດຖະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ມີການເຕີບໂຕຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນລະດັບ 6%–7% ຕະຫລອດໄລຍະໜຶ່ງທົດສະວັດຜ່ານມາ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຍ້ອນ ການສົ່ງອອກແຮ່ທາດ, ໄຟຟ້າຈາກພະລັງງານນໍ້າ, ໄມ້ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້. ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນແຫ່ງຊາດ ໃນປີ 2018 ແມ່ນ 18,13 ຕື້ ໂດລາສະຫະລັດ, ຄິດເປັນ 2.585 ໂດລາສະຫະລັດ ຕໍ່ຫົວຄົນ, ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 621 ໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2006. ໃນປີ 2018 ຂະແໜງການບໍລິການປະກອບສ່ວນ 46,8% ແລະ ຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາປະກອບສ່ວນ 35,5% ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນແຫ່ງຊາດ. ຂະແໜງການປ່າໄມ້ ໂດຍລວມເອົາທັງ ຂະແໜງການ ກະສິກໍາ ແລະ ການປະມົງ ປະກອບສ່ວນ 15,28% ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນແຫ່ງຊາດ. ຂະແໜງບໍ່ແຮ່ ປະກອບສ່ວນ 47% ຂອງການສົ່ງອອກທັງໝົດໃນປີ 2017.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ໃນລະຍະຜ່ານມາ ເສດຖະກິດ ຈະມີການເຕີບໂຕ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກໍຕາມ, ແຕ່ເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ກໍຍັງມີຄວາມບອບບາງຂ້ອນຂ້າງສູງ ຍ້ອນວ່າ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ, ການຜະລິດ ແລະ ເສດຖະກິດ ຍັງອີງໃສ່ທໍາມະຊາດເປັນສ່ວນໃຫຍ່, ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດທາງທໍາມະຊາດ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດຕົ້ນຕໍເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ບໍ່ສາມາດຫຼຸດພື້ນອອກຈາກສະຖານະປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ໃນປີ 2020 ໄດ້ຕາມແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020). ປະມານໜຶ່ງສ່ວນສີ່ ຂອງປະຊາກອນດໍາລົງຊີວິດໃນເງື່ອນໄຂທີ່ຕໍ່າກວ່າລະດັບເສັ້ນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ກໍເປັນປະເທດທີ່ມີເສດຖະກິດນ້ອຍທີ່ສຸດ ອັນດັບທີສາມ ໃນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້. ໃນປີ 2020, ສປປ ລາວ ໄດ້ປະເຊີນກັບໄພຂົ່ມຂູ່ຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສາຍພັນໃໝ່ລະບາດ (COVID-19) ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ ເສດຖະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ເຕີບໂຕພຽງ 3,5%. ອັດຕາ ດັ່ງກ່າວ ຍັງຖືເປັນໜຶ່ງ ໃນອັດຕາການເຕີບໂຕ ທີ່ສູງທີ່ສຸດ ໃນ ອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້. ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ການເຕີບໂຕ ດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ ຂອງ ສປປ ລາວ. ໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ ໃນໄລຍະ 2018 ແລະ 2019 ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ມີການສູນເສຍ ດ້ານເສດຖະກິດ ເຖິງ 750 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ການກະສິກໍາ, ການຜະລິດ ກະແສໄຟຟ້າ ແລະ ການຂົນສົ່ງ. ສັງເກດຕີລາຄາລວມແລ້ວ ໃນ

ອະນາຄົດ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ຈະຍັງຄົງຂຶ້ນກັບ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ (ແຮ່ທາດ, ໄຟຟ້າພະລັງນໍ້າ ແລະ ໄມ້), ການບໍລິການ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ. ຄາດວ່າ ຕະຫຼອດໄລຍະ ປີ 2020 – 2022, ຂະແໜງ ກະສິກຳ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ຂອງ ສປປ ລາວ ຈະຍັງຄົງເຕີບໂຕຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຢູ່.

ສປປ ລາວ ມີປະຊາກອນ 7,27 ລ້ານຄົນໃນປີ 2018. ປະຊາກອນສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ໃນເກນອາຍຸໜຸ່ມ (ອາຍຸສະເລ່ຍ, ລະຫວ່າງ 24,4 ປີ). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ 65% ຂອງປະຊາກອນລາວ ດຳລົງຊີວິດຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ 70% ຂອງ ປະຊາກອນ ມີອາຊີບເປັນຊາວກະສິກອນ ຊຶ່ງປະກອບສ່ວນ 17,7% ຂອງ ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ. ໃນນັ້ນ ເກືອບ 70% ຂອງວຽກງານກະສິກຳແມ່ນແຮງງານເພດຍິງ. ຊາວກະສິກອນລາວດຳລົງຊີວິດຕິດພັນກັບ ແລະ ໄດ້ຮັບໂພສະນາການຢ່າງຫລວງຫລາຍຈາກ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ແລະ ສາຍນໍ້າລຳທານ ຊຶ່ງເປັນອີກສາຍເຫດໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ ຊາວກະສິກອນ ມີຄວາມບອບບາງຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ອີງຕາມແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX ແຕ່ປີ 2020-2025, ລັດຖະບານໄດ້ເລັ່ງໃສ່ ການຫຼຸດພື້ນອອກຈາກສະພາບ ປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ເພື່ອກາຍເປັນປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບປານກາງ, ການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດມີຄວາມຍືນຍົງ, ບັນລຸໄດ້ບັນດາເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ທີ່ລວມເອົາການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກໃຫ້ເປັນສູນ ແລະ ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ຜົນກະທົບຂອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕາມທິດ ສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

1.4 ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຜົນກະທົບ ແລະ ການຮັບມື ຢູ່ ສປປ ລາວ

1.4.1 ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຜົນກະທົບ ຕໍ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ໃນປີ 2018, ສປປ ລາວ ມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ ປະມານ 30,8°C. ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ ຢູ່ເຂດພາກເໜືອ ປະມານ 28,41°C, ສ່ວນພາກອື່ນໆແມ່ນ 31,38°C. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສະພາບອາກາດ ມີການປ່ຽນແປງ ເຊັ່ນ ຕະຫລອດ 30 ປີ (1976 -2005) ທີ່ຜ່ານມາ ອຸນຫະພູມ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີການເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ມີການປ່ຽນແປງທຸກໆ 10 ປີ. ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ ໃນແຕ່ລະປີ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນອັດຕາ 0,022°C ຕໍ່ປີ. ໃນນີ້ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍສູງສຸດເພີ່ມຂຶ້ນແມ່ນ 0,017°C/ປີ ແລະ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ ເພີ່ມຂຶ້ນ 0,023°C/ປີ.

ປະລິມານນໍ້າຝົນສະເລ່ຍ ປະຈຳປີ ແມ່ນປະມານ 1.896-2.085 ມມ/ປີ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005. ປະລິມານນໍ້າຝົນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 1.46ມມ/ປີ ຕະຫຼອດ 3 ທົດສະວັດຜ່ານມາ ແລະ ແຕ່ລະທົດສະວັດ ກໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ. ປະລິມານນໍ້າຝົນສະເລ່ຍ ປະຈຳປີ ແມ່ນສູງກວ່າເກນປົກກະຕິ (+/-7%), ມີບາງປີ ກໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຫລຸດລົງປະມານ 20%. ໃນຕໍ່ໜ້າ, ໂດຍອີງໃສ່ ການພະຍາກອນ ໂດຍນຳໃຊ້ ແບບຈຳລອງ RCP 4.5, ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຕື່ມ. ສຳລັບໄລຍະສັ້ນ ແຕ່ປີ 2021-2050, ອຸນຫະພູມ ສູງສຸດ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນລະຫວ່າງ 1,03-1,29°C, ແລະ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດຈະຫລຸດລົງໃນລະຫວ່າງ 1,09-1,36°C. ແຕ່ປີ 2070 ເຖິງ 2099, ອຸນຫະພູມ ສູງສຸດ ອາດເພີ່ມຂຶ້ນ 2,05 ເຖິງ 2,56°C ແລະ ອຸນຫະພູມ ຕໍ່າສຸດ ຈະຫຼຸດລົງແຕ່ 2,04 ເຖິງ 2,47°C. ປະລິມານນໍ້າຝົນ ຈະມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍສົມຄວນ ໂດຍສະເພາະໃນລະດູຝົນ ແລະ ລະດູແລ້ງ. ປະລິມານນໍ້າຝົນຈະຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນກຸມພາ-ເມສາ ຕາມການຄາດຄະເນໂດຍການນຳໃຊ້ ແບບຈຳລອງ ການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP 4.5 ແລະ RCP 8.5. ການຈຳລອງ ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີ RCP 8.5 ກໍ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ປະລິມານນໍ້າຝົນປະຈຳປີ ມີການປ່ຽນແປງ ຢູ່ລະຫວ່າງ -37% ເຖິງ -19%. ແຕ່ເດືອນພຶດສະພາ ຫາ ເດືອນກັນຍາ ປະລິມານນໍ້າຝົນ ຈະມີການເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ອາດສູງເຖິງ 49% ຂອງເດືອນກໍລະກົດ ໂດຍນຳໃຊ້ແບບຈຳລອງ

RCP 8.5. ການປະເມີນ ໂດຍນຳໃຊ້ ແບບຈຳລອງ RCP 4.5 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ປະລິມານນໍ້າຝົນ ຈະຫຼຸດລົງ ນ້ອຍກວ່າ 10% ໃນລະຫວ່າງເດືອນມິຖຸນາ ຫາ ເດືອນກັນຍາ ແຕ່ມີ ທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 3% ເຖິງ 46% ໃນ ເດືອນກໍລະກົດ ຫາ ເດືອນທັນວາ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ສປປ ລາວ ຈະມີການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນລະດັບຕໍ່າກໍຕາມ (ປະມານ 50.000 GgCO₂eq ໃນປີ 2000, ຄາດຄະເນ 82.000 GgCO₂eq ໃນປີ 2020 ແລະ 104.000 GgCO₂eq ໃນ ປີ 2030), ແຕ່ປະເທດ ກໍມີຄວາມບອບບາງສູງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ດັ່ງທີ່ກ່າວມາໃນພາກສະເໜີຂ້າງ ເທິງນັ້ນ. ໄພນໍ້າຖ້ວມ ໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ຫຼາຍຂະແໜງການ ໃນຂົງເຂດເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ ການ ກະສິກໍາ, ລະບົບຊົນລະປະທານ, ຂົວທາງ ແລະ ຜົນຜະລິດເສຍຫາຍ. ຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ຄວາມໜັ້ນ ຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ຫຼຸດລົງ. ໄພນໍ້າຖ້ວມ ໃນຊຸມປີຜ່ານມາ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບໜັກສົມຄວນ ໂດຍສະເພາະຕໍ່ ຜົນ ຜະລິດເຂົ້າ ບໍ່ໄດ້ຕາມຄາດໝາຍ ຕົວຢ່າງ ໃນປີ 2017 ເນື້ອທີ່ນາ ຂອງ ສປປ ລາວ ປະມານ 30.000 ເຮັກຕາ ຖືກ ຜົນກະທົບຈາກ ໄພນໍ້າຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ຕັກກະແຕນ ລະບາດ (ສູນເສຍຜົນຜະລິດເຂົ້າປະມານ 130.000 ໂຕນ); ໃນປີ 2018 ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກພະຍຸລະດູຮ້ອນ ສອງຫົວ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຂື່ອນເຊປຽນ- ເຊນ້ານ້ອຍພັງ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການສູນເສຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ທາງດ້ານຊີວິດ, ຊັບສິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ພ້ອມ ດຽວກັນນີ້, ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າກໍຖືກທຳລາຍ ຫລາຍກວ່າ 100.000 ເຮັກຕາ - ປະມານ 12% ຂອງ ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າ ທັງ ໝົດທົ່ວປະເທດ, ຜົນຜະລິດເຂົ້າກໍຫຼຸດລົງ 20% ທຽບໃສ່ປີ 2017 ແລະ ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ປະຊາກອນ ປະມານ 750.000 ຄົນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ກໍຍັງເຮັດໃຫ້ ລາຄາເຂົ້າ ແລະ ຄ່າຄອງຊີບ ສູງຂຶ້ນ, ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ພະຍາດ ຖອກທ້ອງ, ໄຂ້ຍຸງລາຍ, ໄຂ້ຕາມລະດູການ ແລະ ໄຂ້ມະເລເລຍ ຫລາຍຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ ຄວາມທຸກຍາກ ຍິ່ງສາຫັດຂຶ້ນ ຕື່ມ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ແມ່ຍິງ, ຊາວໜຸ່ມ, ຜູ້ເຖົ້າ ແລະ ຄົນທຸກຍາກ. ຕີຄາລາລວມແລ້ວ ຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ສູນເສຍທັງໝົດ ແມ່ນປະມານ 3.166,9 ຕື້ກີບ (371 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ) ຫຼື ປະມານ 2,1% ຂອງລວມຍອດ ພະລິດຕະພັນແຫ່ງຊາດ.

1.4.2 ການຮັບມືການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ສປປ ລາວ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ປັບປຸງຄວາມສາມາດ ເພື່ອຮັບມືກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (UNFCCC) ລວມທັງ ບັນດາຂໍ້ຕົກລົງ ຕ່າງໆ ຂອງ ກອງປະຊຸມ ລັດພາຄີ ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (COP), ນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ. ວຽກງານຕົ້ນຕໍທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສັງລວມມີ ການປັບປຸງ ຄວາມພ້ອມໃນການຮັບມື, ການປັບປຸງ ແລະ ສ້າງນະໂຍບາຍ, ການປັບປຸງ ການຈັດຕັ້ງ, ການສ້າງເຄືອຂ່າຍ ແລະ ການປະສານງານ, ການສ້າງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການສຶກສາ ແລະ ການສ້າງຈິດສຳນຶກ, ການຄົ້ນຄວ້າ, ຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ແລະ ກົນໄກການເງິນ, ຊຶ່ງສັງລວມໄດ້ດັ່ງລຸ່ມນີ້.

1) ນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ

ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ຖືກຮັບຮອງເອົາໃນປີ 2019 ຖືເປັນນະໂຍບາຍ ແລະ ກອບທິດທາງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສຳຄັນ ໂດຍສະເພາະ ໃນວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດ ອາຍເຮືອນແກ້ວ, ວຽກງານສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ດຳລັດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມອບໃຫ້ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (ກຊສ) ມີບົດບາດນຳພາ ແລະ ປະສານງານກັບ ບັນດາກະຊວງ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມກັນຮັບມືຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ໃນການແກ້ໄຂ ບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ດຳລັດສະບັບນີ້ ຍັງໄດ້ເນັ້ນໜັກ ວຽກງານ: (1) ການສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງ ຂໍ້ ມູນ-ຂ່າວສານ ເພື່ອຊຸກຍູ້ ການປະສານງານ ການວາງແຜນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ, (2) ການປະເມີນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ ຄວາມບອບບາງ ເພື່ອຊ່ວຍ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານ ການປັບ ຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງຊາດ ແລະ (3) ການສ້າງຕັ້ງ ຂອບເຂດໜ້າວຽກ ເພື່ອເພີ່ມການດູດ ຊຶມຊັບ ທາດກາກບອນ ແລະ ກະກຽມ ຍຸດທະສາດ ແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ອື່ນໆ.

2) ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານ ຮັບມື

ສປປ ລາວ ໄດ້ມີແຜນງານ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ (NAPA) ໃນປີ 2009, ຍຸດທະສາດ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນປີ 2010 ແລະ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ໄລຍະ 2013 ຫາ 2020, ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນ ແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (NDC) ໃນປີ 2015 ແລະ 2020, ແຜນດຳເນີນງານ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ປັບຕົວຕໍ່ການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (TNA-TAP) ຂອງຂະແໜງການ ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ໃນປີ 2018.

ແຜນງານ ການປັບຕົວຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດ ຈຸດປະສົງ ດ້ານການປັບຕົວເຂົ້າ ກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ພ້ອມທັງໄດ້ກຳນົດ ວຽກງານບຸລິມະສິດ ດ້ານການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂະແໜງການ ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ. ໃນແຜນງານດັ່ງກ່າວ ຍັງມີຫລາຍໆບຸລິມະສິດ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ເຊັ່ນ ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ການເພີ່ມຄວາມທົນທານໃຫ້ແກ່ແນວພັນ ພືດ ແລະ ສັດລ້ຽງ ລວມທັງ ການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແບບຍືນຍົງ.

ນອກຈາກນີ້ ຍັງໄດ້ເຊື່ອມສານວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນ ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການ ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ VIII, ຍຸດທະສາດ ການເຕີບໂຕ ສີຂຽວ ແຫ່ງຊາດ, ຂະແໜງການ ສາທາລະນະສຸກ, ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

3) ການສຳຫຼວດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ

ສປປ ລາວ ໄດ້ນຳສິ່ງ ບົດສື່ສານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບທຳອິດ (FNC) ໃນປີ 2000 ແລະ ສະບັບທີສອງ (SNC) ໃນປີ 2013, ບົດລາຍງານ ການສຳຫຼວດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດ ອາຍເຮືອນແກ້ວ ທຸກສອງປີ (BUR) ໃນປີ 2020. ໃນປີ 1990 ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດ ທີ່ດູດຊຶມຊັບ ທາດອາຍ ເຮືອນແກ້ວ ໃນລະດັບ 104.570 GgCO₂eq ແລະ ກາຍມາເປັນປະເທດປ່ອຍ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນປີ 2000 ຊຶ່ງມີການປ່ອຍສຸດທິເທົ່າກັບ 41.764 GgCO₂eq. ໃນປີ 2014 ສປປ ລາວ ໄດ້ປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນ ແກ້ວສຸດທິ 24.099 GgCO₂eq. ໂດຍລວມແລ້ວ ຂົງເຂດ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການປ່ຽນແປງ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້ (LULUCF) ເປັນຂົງເຂດ ທີ່ປ່ອຍ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຫຼາຍກວ່າ 70% ຂອງການປ່ອຍ ທາດອາຍ ເຮືອນແກ້ວ ທັງໝົດ, ສ່ວນທີ່ເຫລືອ ແມ່ນປ່ອຍຈາກ ຂະແໜງການ ພະລັງງານ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ.

ດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, ນັບແຕ່ປີ 2009 ເປັນຕົ້ນມາ ສປປ ລາວ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼາຍກວ່າ 10 ໂຄງການ. ໂຄງການສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນນອນຢູ່ໃນຂະແໜງປ່າໄມ້, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການຫຼຸດຜ່ອນການ ທຳລາຍປ່າໄມ້ ແລະ ເຮັດໃຫ້ປ່າໄມ້ເຊື່ອມໂຊມ (REDD+), ພະລັງງານ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

4) ການສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ

ດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້ອງເທິງ ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມບອບບາງສູງ ຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ສະນັ້ນ, ວຽກງານການສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ຈຶ່ງເປັນວຽກ ງານທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ຂອງປະເທດ ໃນການປ້ອງກັນ, ຕ້ານ, ສະກັດກັ້ນ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຈາກຜົນກະທົບຂອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ນັບແຕ່ປີ 2009 ເປັນຕົ້ນມາ ສປປ ລາວ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼາຍກວ່າ 30 ໂຄງການ ໃນການສ້າງຄວາມ ທົນທານ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຫຼາຍຂະແໜງການ ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງແຜນງານ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ສັງລວມແລ້ວ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກໍ່ໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມສູງ ໃນການດຳເນີນວຽກງານ ການສ້າງ ຄວາມທົນທານ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ.

ຂົງເຂດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້: ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາແນວພັນພືດ (ລວມທັງ ເຂົ້າ ແລະ ພືດຜັກ) ທີ່ ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພນ້ຳຖ້ວມ ຫຼື ແຫ້ງແລ້ງ, ນຳໃຊ້ເຕັກນິກການຜະລິດກະສິກຳທີ່ທັນສະໄໝ ເຊັ່ນ: ການນຳໃຊ້ ເຮືອນຮົ່ມເຂົ້າໃນການເພາະປູກ, ການເກັບກັກນ້ຳ ແລະ ນຳໃຊ້ນ້ຳແບບມີປະສິດທິພາບ, ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ລະບົບການບໍລິການຂໍ້ມູນອຸຕຸກະເສດ, ຍົກລະດັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າດ້ານກະສິກຳ ແລະ ຄວາມທົນທານໃຫ້ແກ່ພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງດ້ານກະສິກຳ, ສົ່ງເສີມຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານຜົນລະປູກ ແລະ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ.

ຂົງເຂດຊັບພະຍາກອນນ້ຳ: ໄດ້ຮັບຮອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ສະບັບປັບປຸງ, ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ບັນດານິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ, ແລະ ຄູ່ມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ກໍ່ໄດ້ມີການປະເມີນ ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມບອບບາງຂອງ ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳທີ່ສຳຄັນ 2 ແຫ່ງຄື ບຶງກຽດໂງ່ງ ແລະ ເຊຈຳພອນ ໂດຍ ສົ່ງເສີມ ການສ້າງຄວາມທົນທານ ໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ໃນ ແລະ ອ້ອມຮອບທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ດັ່ງກ່າວ ແລະ ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ.

ຂົງເຂດໂຍທາທິການ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ການພັດທະນາຕົວເມືອງ: ຂະແໜງການນີ້ໄດ້ ເຊື່ອມສານ ການເສີມ ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເຂົ້າໃນ ຮ່າງແຜນຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາຕົວເມືອງ ຮອດປີ 2030 ພ້ອມທັງພັດທະນາ ຄູ່ມືແນະນຳ ການພັດທະນາຕົວເມືອງ ແບບຍືນຍົງ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ. ໃນປະຈຸບັນ ໄດ້ ມີການລົງທຶນເຂົ້າໃນຫຼາຍໂຄງການ ເພື່ອປັບປຸງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ໃຫ້ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ຂົວທາງ, ຕຶກອາຄານ, ການປ້ອງກັນຕາຝັ່ງເຈື່ອນ, ປະຕູກັນນ້ຳ ແລະ ການປັບປຸງ ຮ່ອງ ລະບາຍນ້ຳໃນບັນດາຕົວເມືອງ ເພື່ອປ້ອງກັນນ້ຳຖ້ວມ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ກໍ່ໄດ້ມີການເອົາໃຈໃສ່ ເສີມສ້າງຄວາມທົນ ທານຂອງຕົວເມືອງ ໂດຍອີງໃສ່ລະບົບນິເວດ ແລະ ວາງແຜນງົບປະມານໃນການບຳລຸງຮັກສາ.

ຂົງເຂດສາທາລະນະສຸກ: ຜົນສຳເລັດສຳຄັນໃນຂົງເຂດນີ້ແມ່ນການສ້າງ ແລະ ຮັບຮອງເອົາຍຸດທະສາດດ້ານ ການປັບຕົວຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ປີ 2018 – 2025 ແລະ ແຜນ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ປີ 2018 – 2020, ສ້າງຄູຝຶກໃນຫົວຂໍ້ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ ເພື່ອຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ໃນ 7 ແຂວງ, ສ້າງເຄື່ອງມືສື່ສານ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ ໃຫ້ແກ່ມວນຊົນໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຂຶ້ນຕື່ມ. ນອກຈາກນີ້ “ໂຄງການເສີມຂະຫຍາຍ ການສະໜອງນໍ້າປະປາ, ສຸຂະພິບານ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ” ຈະຍັງປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ ວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ໂດຍການເຂົ້າເຖິງ ແຫຼ່ງນໍ້າສະອາດ ແລະ ການບໍລິການ ດ້ານສຸຂະພິບານ ໃນເຂດຊົນນະບົດ.

ຂົງເຂດພະລັງງານ: ຂະແໜງພະລັງງານ ໄດ້ມີການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ແລະ ສ້າງແຜນດຳເນີນງານດ້ານຄວາມທົນທານ ຂອງຂະແໜງການຕົນ, ຄຸ້ມແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພຂອງເຂື່ອນ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານກ່ຽວກັບ ສະຖານະການສຸກເສີນ ຊຶ່ງເປັນການສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ນອກຈາກນີ້, ກໍຈະໄດ້ມີການຄຸ້ມຄອງອ່າງ ເກັບນໍ້າ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ນຳໃຊ້ໃນຫຼາຍຈຸດປະສົງ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມທົນທານໃຫ້ແກ່ ຊຸມຊົນອ້ອມຂ້າງ ແລະ ສ້າງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ກັບ ຂະແໜງການອື່ນ ໂດຍການປັບປຸງ ມາດຕະການແກ້ໄຂບັນຫາ ໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ.

ຂົງເຂດການສຶກສາ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນຶກ: ໄດ້ມີການຮັບຮອງເອົາ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ດ້ານການສຶກສາ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນຶກ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (2018 – 2025) ແລະ ວິໄສທັດຮອດປີ 2030. ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດລາວ ເປັນຕົ້ນ ຄະນະວິທະຍາສາດສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ມີການສິດສອນວິຊາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ວິຊາອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ນອກຈາກນີ້ ກໍໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ ແລະ ໂຄສະນາ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຜ່ານສື່ຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ສັງຄົມຮັບຮູ້ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

1.4.3 ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ

ສປປ ລາວ ຍັງມີ ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍຢ່າງ ໃນການດຳເນີນວຽກງານ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ກໍຄື ການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂ ເປັນຕົ້ນ: ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບ ຜົນກະທົບຂອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຕໍ່ ຂະແໜງການຕ່າງໆ, ການເຊື່ອມສານວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເຂົ້າໃນ ແຜນການພັດທະນາຕ່າງໆ, ການປະສານງານ ລະຫວ່າງຂະແໜງການ, ງົບປະມານ, ຄວາມສາມາດດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ການເຂົ້າເຖິງເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ, ລະບົບການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ.

1.5 ເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ໃນການປັບປຸງ ຍຸດທະສາດ

ເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຕົ້ນຕໍ ສຳລັບການປັບປຸງ ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ແມ່ນຍ້ອນບັນດາປັດໄຈພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ນັບຕັ້ງແຕ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຮອງ ຍຸດທະສາດ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນປີ 2010 ເປັນຕົ້ນມາ ໄດ້ມີສະພາບ ແລະ ເຫດການ ປ່ຽນແປງຫຼາຍຢ່າງໃນດ້ານຕ່າງໆເປັນຕົ້ນ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນປີ 2012 ແລະ ຍຸດທະສາດ ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮອດ 2030 ໃນປີ 2015, ເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ (SDGs) ແລະ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນປີ 2016, ຍຸດທະສາດການເຕີບໂຕສີຂຽວແຫ່ງຊາດ ໃນປີ2018, ດຳລັດ ວ່າ

ດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນປີ 2019, ແຜນການເພື່ອຫຼຸດພື້ນອອກຈາກ ສະຖານະພາບ ປະເທດ ດ້ອຍ ພັດທະນາ, ກາຍເປັນ ປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ພາຍໃນປີ 2024 ແລະ ກາຍເປັນປະເທດ ທີ່ມີລາຍໄດ້ປານກາງຕໍ່າ ໃນປີ 2030 ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ ເປົ້າໝາຍ ໃນການປ່ອຍ ແລະ ດູດຊຶມຊັບ ທາດ ອາຍເຮືອນແກ້ວ ຂອງໂລກ ໃຫ້ເປັນສູນ ໃນປີ 2050. ນອກຈາກນີ້ຍັງໄດ້ຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ກົດ ໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ (2017), ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ (2017) ແລະ ຍຸດທະສາດຮອດປີ 2030 (2019), ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ປ່າໄມ້ (2019), ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ທີ່ດິນ (2019) ແລະ ແຜນແມ່ບົດການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ (2018) ແລະ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ (2019).

ສໍາລັບຍຸດທະສາດການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບທຳອິດທີ່ຮັບຮອງເອົາໃນປີ 2010 ນັ້ນ, ຜ່ານການ ທົບທວນ ແລະ ປະເມີນຜົນ ພົບວ່າ ຍັງບໍ່ຄວາມຄົບຖ້ວນ ຫຼື ມີຊ່ອງຫວ່າງ ຢູ່ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: (1) ບໍ່ໄດ້ກຳນົດ ກອບ ເວລາສໍາລັບວິໄສທັດ, ຄາດໝາຍ, ແຜນງານ; (2) ລະບົບຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນ ແລະ ລາຍງານ ເຮັດໃຫ້ ປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນສໍາເລັດໄດ້ຍາກ; (3) ກວມເອົາພຽງ 7 ຂະແໜງການ; (4) ກົນໄກທາງດ້ານການ ເງິນ, ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການລະດົມທຶນ; (5) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດປະສິດທິຜົນຍັງບໍ່ສູງເທົ່າທີ່ຄວນ; ຫຼາຍ ກົດຈະກຳ-ໂຄງການບໍ່ໄດ້ຮັບງົບປະມານ ແລະ ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເນື່ອງຈາກຂາດກົນໄກທາງດ້ານການເງິນ, ການ ເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ການລົງທຶນ. ກົດຈະກຳສ່ວນໜຶ່ງຍັງບໍ່ສອດຄ່ອງ ຫຼື ຍາກຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເປັນຕົ້ນ: (1) ການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍອາຍເມຕານຈາກນໍ້າເຂົ້າ ແລະ ສັດລ້ຽງ; (2) ການນໍາໃຊ້ອາຍເມຕານ ທີ່ບັນຈຸໃນຊີ້ນຖ່ານ ທຶນ ແລະ ບໍ່ຖ່ານທຶນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ອາດບໍ່ຕອບສະໜອງ ຫຼື ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍທີ່ສ້າງຫຼັງ 2010 ທີ່ກ່າວ ມາ ເຊັ່ນ: ນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນການກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ, ເຕີບໂຕສີຂຽວ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍ ການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຢູ່ໃນລະດັບໂລກ ແລະ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາ, ສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ແລະ ຄາດຄະເນໄດ້ຍາກ ເປັນຕົ້ນ: ການປ່ຽນແປງອຸນຫະພູມ, ປະລິມານນໍ້າຝົນ ໄດ້ມີການ ປ່ຽນແປງກະທັນຫັນ, ພື້ນທີ່ຄວາມບອບບາງ, ປະລິມານການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, ພະຍຸ, ໄພນໍ້າຖວມ ຖີ່ຂຶ້ນ ແລະ ຮຸນແຮງຂຶ້ນ, ໄພແຫ້ງແລ້ງແກ່ຍາວຂຶ້ນ. ໃນຂະນະດຽວກັນນີ້ ປະຊາຄົມໂລກ ກໍ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນປີ 2015 ຊຶ່ງໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາປະເທດພາຄີຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງ ຍຸດທະ ສາດ, ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ປະຕິບັດມາດ ຕະການຢ່າງຈິງຈັງ ເພື່ອຄວບຄຸມ ອຸນນະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 2°C ຫຼື ດີທີ່ສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ 1,5°C ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ປີ 2030 ຖືເປັນຂີດໝາຍທີ່ສໍາຄັນໜຶ່ງ ໃນລະດັບໂລກ ຊຶ່ງປະຊາຄົມໂລກ ລວມທັງ ສປປ ລາວ ຈະໄດ້ປະ ເມີນຄືນ ແລະ ປັບປຸງ ເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ ແລະ ທີ່ປະຊາຄົມໂລກ ຈະໄດ້ມີການທົບທວນ ຄວາມ ຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນສໍາເລັດ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຊ່ວງ 10 ປີ ທຳອິດ ໂດຍສະເພາະ ສະພາບການບັນລຸເປົ້າໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການຄວບຄຸມ ການເພີ່ມຂຶ້ນອຸນຫະພູມຂອງໂລກ.

ດ້ວຍເຫດຜົນ, ປັດໃຈພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ທີ່ກ່າວມາທັງໝົດຂ້າງເທິງນັ້ນ ຈຶ່ງເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ສໍາຄັນໃນການປັບປຸງ ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ສະພາບການ, ນະໂຍບາຍ, ທິດທາງ ແລະ

ກອບຂອງ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທັງເປັນການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຕາມທິດຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ.

ພາກທີ II: ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2050 ແລະ ຍຸດທະສາດ ຮອດປີ 2030

2.1 ວິໄສທັດ

ສປປ ລາວ ສູ້ຊົນຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍ ແລະ ເພີ່ມການດູດຊຶມຊັບ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວໃຫ້ເປັນສູນ ໃນປີ 2050 ແລະ ສາມາດ ປ້ອງກັນ, ທົນທານ, ປັບຕົວ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ພື້ນຟູຜົນກະທົບຈາກ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ໄດ້ໂດຍພື້ນຖານ ເພື່ອຮັກສາຄວາມປອດໄພ ຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ໂຄງລ່າງ ພື້ນຖານ, ເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ, ສາກົນ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ປະກອບສ່ວນ ການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕາມ ທິດຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ.

2.2 ເປົ້າໝາຍລວມ ແລະ ຄາດໝາຍສູ້ຊົນ

ເພື່ອບັນລຸວິໄສທັດຂ້າງເທິງນັ້ນ, ສປປ ລາວ ໄດ້ວາງເປົ້າໝາຍລວມ ແລະ ຄາດໝາຍສູ້ຊົນ ຮອດປີ 2030 ຄື: 1) ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນດ້ານນະໂຍບາຍ, ການຈັດຕັ້ງ, ຊັບພະກອນມະນຸດ, ການເງິນ, ການປະສານງານ, ການຮ່ວມມື, ການຄົ້ນຄວ້າ, ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການສຶກສາ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຮັບມື ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ສູງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ຢູ່ໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ ແລະ 2) ສູ້ຊົນເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຄາດໝາຍ ລຸ່ມນີ້:

- 1) ວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໄດ້ເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນ ດຳເນີນງານ ແລະ ໂຄງການ ແຫ່ງຊາດ, ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີຄວາມບອບບາງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ;
- 2) ຊຸມຊົນ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ລະບົບການຜະລິດ ແລະ ລະບົບນິເວດ ມີຄວາມທົນທານ, ຄວາມສາມາດ ໃນ ການປັບຕົວສູງ, ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມບອບບາງ, ຄວາມສ່ຽງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ ໃຫ້ໄດ້ໂດຍພື້ນຖານ;
- 3) ບັນລຸເປົ້າໝາຍ ການຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບຂອງ ໄພພິບັດ ຕໍ່ເສດຖະກິດ ຫຼື ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍ ໃນ ໃຫ້ນ້ອຍກວ່າ 0,25% ພາຍໃນປີ 2025 ແລະ ນ້ອຍກວ່າ 0,2% ໃນປີ 2030 (ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໃນຍຸດທະສາດການເຕີບໂຕສີຂຽວແຫ່ງຊາດ);
- 4) ບັນລຸເປົ້າໝາຍ ການຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບຂອງ ໄພພິບັດ ຕໍ່ປະຊາກອນ ໃຫ້ຫຼຸດລົງໜ້ອຍກວ່າ 160.000 ຄົນ ພາຍໃນປີ 2025 ແລະ ໜ້ອຍກວ່າ 120.000 ຄົນ ພາຍໃນປີ 2030 (ຕາມທີ່ກຳນົດໃນຍຸດທະສາດ ການເຕີບໂຕສີຂຽວແຫ່ງຊາດ);
- 5) ກາຍເປັນປະເທດ ປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕໍ່າ ໂດຍ ຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍ ສຸດທິ ໃຫ້ໜ້ອຍກວ່າ 0,6 ໂຕນ/ຄົນ/ປີ ພາຍໃນປີ 2025 ແລະ ໜ້ອຍກວ່າ 1,2 ໂຕນ/ຄົນ/ປີ ພາຍໃນປີ 2030 (ຕາມທີ່ກຳນົດໃນ ຍຸດທະສາດການເຕີບໂຕສີຂຽວແຫ່ງຊາດ);
- 6) ບັນລຸຄາດໝາຍສູ້ຊົນ ທີ່ກຳນົດໃນແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນ ຟ້າອາກາດ.

2.3 ຫຼັກການພື້ນຖານ

ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້ ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. **ຄວາມຈຳເປັນ, ຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງ:** ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕາມທິດຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ, ສອດຄ່ອງກັບ ສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງປະເທດ, ການເຊື່ອມໂຍງກັບ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ດ້ານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
2. **ການເຊື່ອມສານ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ:** ເຊື່ອມສານ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າເປັນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນ ບັນດານະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ, ແຜນການ, ໂຄງການ ພັດທະນາ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຕ່າງໆ;
3. **ການເສີມສ້າງ ສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອຍອຳນວຍ:** ປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາ ນະໂຍບາຍ, ການກຽມຄວາມພ້ອມ ດ້ານການເງິນ ແລະ ເຕັກນິກ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
4. **ການຮ່ວມມື, ການປະສານງານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານ:** ເສີມຂະຫຍາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານການປະສານງານ, ການຮ່ວມມື, ການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານ ແລະ ສ້າງເຄືອຂ່າຍກັບ ຂະແໜງການຂອງລັດ, ພາກສ່ວນທຸລະກິດ, ເອກະຊົນ, ຊຸມຊົນ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ;
5. **ການຍົກລະດັບ ຄວາມສາມາດ:** ສ້າງຄວາມສາມາດ ດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ສຳລັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂະແໜງການຂອງລັດ, ສະຖາບັນການສຶກສາ ຄົ້ນຄວ້າ, ພາກສ່ວນທຸລະກິດ, ເອກະຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ;
6. **ການແກ້ໄຂບັນຫາ ແບບຍຸດທະສາດ, ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ:** ສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ມີລັກສະນະຍຸດທະສາດ, ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ດ້ານການລົງທຶນ, ມີຕະຫລາດຮອງຮັບ ແລະ ສ້າງຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດໃຫ້ ຫຼາຍຂົງເຂດ, ຂະແໜງການ ແລະ ຊຸມຊົນ;
7. **ເຄື່ອງມື ດ້ານການເງິນ ທີ່ເໝາະສົມ:** ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມໃນການເຂົ້າເຖິງ, ຈັດສັນງົບປະມານ, ພັດທະນາລະບົບ ແລະ ກົນໄກການເງິນ ທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
8. **ການສຶກສາ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງມວນຊົນ:** ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມໃນວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະບົບການສຶກສາ, ເພີ່ມຈິດສຳນຶກ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການປະກອບສ່ວນ ຂອງມວນຊົນ ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
9. **ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສອດຄ່ອງກັບ ຫຼັກການ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການປົກຮັກສາຊີວະນາໆພັນ, ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ວຽກງານອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ:** ຖືເອົາວຽກງານການປ້ອງກັນ ເປັນວຽກງານຕົ້ນຕໍ ແລະ ແກ້ໄຂ, ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນວຽກງານສຳຄັນ, ນຳໃຊ້ ວິທີການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ມີຈັນຍາບັນ, ຜູ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຜູ້ນຳໃຊ້ ເປັນຜູ້ຈ່າຍ, ສົ່ງເສີມ ຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍ ອື່ນໆ ຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານທີ່ດີເດັ່ນ;

10.ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການ: ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນໃຈກາງໃນການປະສານງານ, ທຸກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນເຈົ້າການປະສານ ສົມທົບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼັກການຂ້າງເທິງນັ້ນ ຕາມໜ້າທີ່ ແລະ ພາລະບົດບາດ ຂອງຂະແໜງ ການຕົນ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

2.4 ຍຸດທະສາດ ຮອດປີ 2030

ສປປ ລາວ ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 3 ຍຸດທະສາດຕົ້ນຕໍ ແຕ່ນີ້ ຮອດປີ 2030 ດັ່ງນີ້:

ຍຸດທະສາດ 1: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນ ການປ້ອງກັນ, ສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນ ການປັບ ຕົວ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ພື້ນຟູ ຜົນກະທົບຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ຍຸດທະສາດ 1 ນີ້ແມ່ນແນໃສ່ເພື່ອ ບັນລຸຄາດໝາຍສູ່ຊົນທີ່ 2 ເຖິງ 4 ແລະ 6. ໜ້າວຽກ ຕົ້ນຕໍ ພາຍໃຕ້ຍຸດ ທະສາດ 1 ນີ້ປະກອບມີ:

1. ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງ ແລະ ພັດທະນາ ລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ລວມທັງ ການຕິດຕາມ, ການສື່ສານ, ແຜນຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ;
2. ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ເໝາະສົມ ໃນການປ້ອງກັນ, ຕ້ານ, ສະກັດກັ້ນ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບ, ສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ຄວາມສາມາດ ໃນການປັບ ຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
3. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ລວມທັງ ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມ ສາມາດໃນດ້ານຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນໃນ ການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ລະບົບການວາງ ແຜນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອການປັບຕົວ ແລະ ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
4. ສົ່ງເສີມ ແລະ ປຸກລະດົມ ການສຶກສາ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ ເພື່ອຍົກສູງຄວາມຮູ້, ສະຕິ, ຄວາມຕື່ນຕົວ, ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ພຶດຕິກຳທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ;
5. ເສີມສ້າງ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍ, ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ ມາດຕະການ ສຳລັບ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ພື້ນຟູ ຜົນກະທົບ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
6. ເສີມສ້າງ ຄວາມທົນທານ, ຄວາມສາມາດໃນ ການປັບຕົວ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ລະບົບການຜະລິດ, ທຸລະ ກິດ, ບໍລິການ, ລະບົບນິເວດ ແລະ ຊຸມຊົນ ກໍ່ຄືທຸກຂະແໜງການ ແລະ ລະດັບ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໄດ້ ຮັບຜົນກະທົບ.

ຍຸດທະສາດ 2: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນ ການປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ

ຍຸດທະສາດ 2 ນີ້ແມ່ນແນໃສ່ເພື່ອ ບັນລຸຄາດໝາຍສູ່ຊົນທີ່ 5 ແລະ 6, ໂດຍການສົ່ງເສີມ ການນຳໃຊ້ ທ່າແຮງ ແລະ ກາລະໂອກາດ ໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ທີ່ເປັນສາເຫດຕົ້ນຕໍ ເຮັດໃຫ້ ເກີດ ສະພາວະໂລກຮ້ອນ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ສູງຢ່າງຂຶ້ນ. ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ ປະກອບມີ:

1. ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນ ການສໍາຫຼວດ, ວາງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວບຄຸມ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ;
2. ເສີມຂະຫຍາຍ ການປະຢັດ ແລະ ນໍາໃຊ້ ພະລັງງານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ;
3. ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ແລະ ການນໍາໃຊ້ ພະລັງງານ ທົດແທນ ແລະ ພະລັງງານ ທາງເລືອກ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ປ່ອຍກາກບອນຕໍ່າ;
4. ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ແລະ ການຊົມໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີ, ກົນໄກ ການພັດທະນາ ທີ່ສະອາດ, ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ປ່ອຍກາກບອນຕໍ່າ, ເຕັກໂນໂລຊີດັກຈັບ ແລະ ເກັບກັກ ທາດອາຍເຮືອນ ແກ້ວ ຢູ່ໃນ ຂະແໜງການ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ;
5. ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການດູດຊົມຊັບ ແລະ ເກັບກັກ ທາດອາຍກາກບອນ ຂອງລະບົບ ນິເວດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພື້ນຟູປ່າໄມ້, ດິນທາມ ແລະ ດິນກາກບອນ;
6. ສົ່ງເສີມ ການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ, ການດໍາເນີນກິດຈະການ, ການບໍລິການ ແລະ ການກໍາຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ ໃຫ້ໄດ້ຕາມຕະຖານພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການຄວບຄຸມ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ;
7. ສົ່ງເສີມ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງຜັງເມືອງ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານໂຍທາທິການ, ລະບົບການຂົນສົ່ງ, ໂດຍສານ, ສິນຄ້າ ແລະ ການສັນຈອນ ດ້ວຍພາຫານະທີ່ນໍາໃຊ້ໄຟຟ້າ ແລະ ບໍ່ນໍາໃຊ້ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ;
8. ສົ່ງເສີມ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການຄຸ້ມຄອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ທີ່ປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕໍ່າ ລວມທັງ ການຫລຸດຜ່ອນ, ການນໍາໃຊ້ຄືນ, ການຜະລິດຄືນ (3R) ແລະ ການປ່ຽນສິ່ງເສດເຫຼືອ ໃຫ້ເປັນ ພະລັງງານ;
9. ສ້າງຄວາມສາມາດ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນິຕິກໍາ ແລະ ມາດຕະການ ສໍາລັບ ການຄວບ ຄຸມ ການປ່ອຍ ແລະ ເພີ່ມການຊົມຊັບ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ.

ຍຸດທະສາດ 3: ເຊື່ອມສານ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອຍອໍານວຍ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການກະກຽມຄວາມພ້ອມ, ສໍາລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ຍຸດທະສາດ 3 ນີ້ແມ່ນແນໃສ່ເພື່ອ ບັນລຸຄາດໝາຍສູ່ຊົນທີ 1 ແລະ 6. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ກໍ່ ສຸມໃສ່ແກ້ໄຂ ບັນຫາ, ສິ່ງກົດຂວາງ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອຍອໍານວຍ ແລະ ຄວາມກຽມພ້ອມ ໃຫ້ແກ່ ຍຸດທະສາດ 1 ແລະ ຍຸດທະສາດ 2 ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງ. ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ ພາຍໃຕ້ຍຸດທະສາດ 3 ນີ້ປະກອບມີ:

1. ເຊື່ອມສານ ບັນດາເບົ້າໝາຍ ແລະ ວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ;
2. ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບຽບການ, ແຜນງານ ແລະ ກົນໄກ ການເງິນ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມ ຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
3. ປັບປຸງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການປະສານງານ ແລະ ການຮ່ວມມື ພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ;
4. ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາ ແຜນການ ແລະ ໂຄງການ ຄວາມກຽມພ້ອມ ກ່ຽວກັບ ການ ຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;

- 5. ປັບປຸງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ພາກທີ III: ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ບຸລິມະສິດ ຮອດປີ 2030

ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ບຸລິມະສິດ ຮອດປີ 2030 ປະກອບດ້ວຍ 9 ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ດັ່ງນີ້:

ແຜນງານ 1: ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ລາຍງານ ແລະ ລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ແຜນງານ 1 ນີ້ແມ່ນເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດທີ 1. ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ ພາຍໃຕ້ແຜນງານ 1 ຊຶ່ງໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນຕາຕະລາງ 1 ຂ້າງລຸ່ມນີ້.

ຕາຕະລາງ 1: ກອບໂຄງການ ແລະ ໜ້າວຽກ ໃນແຜນງານ 1: ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ລາຍງານ ແລະ ລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກ	ກອບເວລາ
1.1 ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ແລະ ສະຖິຕິ ຂອງວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
1.2 ຕິດຕາມ, ປະເມີນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມບອບບາງ ຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ນໍ້າຖ້ວມ, ແຫ້ງແລ້ງ, ຄື້ນຄວາມຮ້ອນ ແລະ ອື່ນໆ).	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
1.3 ພັດທະນາ ລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ລວມທັງການຕິດຕາມ, ປະເມີນ ໄພອັນຕະລາຍ, ການສື່ສານ ລາຍງານ, ແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ການຕອບໂຕ້ ສຸກເສີນ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
1.4 ສ້າງບົດລາຍງານ ສະພາບ ແລະ ບົດສັງລວມ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030

ແຜນງານ 2: ເສີມສ້າງຄວາມທົນທານ, ຄວາມສາມາດໃນ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ລະບົບການຜະລິດ, ທຸລະກິດ, ບໍລິການ, ລະບົບນິເວດ ແລະ ຊຸມຊົນ ກໍ່ຄື ທຸກຂະແໜງການ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ

ແຜນງານທີ 2 ນີ້ແມ່ນເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດທີ 1. ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ ພາຍໃຕ້ແຜນງານ 2 ໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນຕາຕະລາງ 2 ຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງ 2: ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ ພາຍໃຕ້ແຜນງານ 2: ເສີມສ້າງຄວາມທົນທານ, ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ລະບົບການຜະລິດ, ທຸລະກິດ, ບໍລິການ, ລະບົບນິເວດ ແລະ ຊຸມຊົນ ກໍ່ຄືທຸກຂະແໜງການ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ກອບເວລາ
1. ຂົງເຂດ ກະສິກໍາ	
1. ເສີມຂະຫຍາຍ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບ ລະດັບຄວາມບອບບາງ, ຄວາມສ່ຽງ, ຜົນກະທົບ ແລະ ທາງເລືອກໃນ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງຂົງເຂດກະສິກໍາ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
2. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍການ ພັດທະນາ ລະບົບອຸຕຸກະເສດ ແລະ ເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ <ul style="list-style-type: none"> - ສ້າງລະບົບອຸຕຸກະເສດໃນ ສະຖານຄົ້ນຄວ້າ, ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຢ່າງທັນການ (ກັບພາກພື້ນ) - ເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ: ລະດັບໃດ 	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
3. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການສົ່ງເສີມວິຊາການ ແລະ ການໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ຊາວກະສິກອນ ກ່ຽວກັບ ການສ້າງ ຄວາມກຽມພ້ອມ ແລະ ການຮັບມືກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
4. ເສີມຂະຫຍາຍ ການຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ເຕັກນິກ ສໍາລັບ ການປັບຕົວ ແລະ ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂົງເຂດກະສິກໍາ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
5. ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ແນວພັນພືດ ທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມ ສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບ ສະພາບດິນຟ້າອາກາດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
6. ພັດທະນາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ສໍາລັບ ການຜະລິດ ແລະ ປຸງແຕ່ງກະສິກໍາ ທີ່ທົນທານ ແລະ ຊ່ວຍປັບຕົວຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
7. ເສີມຂະຫຍາຍ ການປ້ອງກັນ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ການລະບາດຂອງພະຍາດສັດລ້ຽງ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
8. ປັບປຸງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງນໍ້າ, ລະບົບການສະໜອງນໍ້າ ແລະ ພື້ນຟູລະບົບຄວບຄຸມໄພນໍ້າຖ້ວມ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
9. ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ ແລະ ໂຄງການ ສໍາລັບ ການປັບຕົວ ແລະ ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຮັບມືສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູຫຼັງຈາກໄພພິບັດ ໃນຂົງເຂດ ກະສິກໍາ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
10. ສຶກສາ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການຜະລິດ ແລະ ທຸລະກິດ ຕິດພັນກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
2. ຂົງເຂດ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ	
1. ເສີມຂະຫຍາຍ ການສຶກສາ ແລະ ປະເມີນຄວາມບອບບາງຂອງ ຂົງເຂດນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເປັນຕົ້ນ: ດິນທາມ, ຊີວະນາໆພັນທາງນໍ້າ ແລະ ລະບົບນິເວດ ແລະ ຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສ, ປະລິມານ ແລະ ຄຸນພາບນໍ້າ, ການສະໜອງນໍ້າ ແລະ ສຸຂະພິບານ ໃນລະດັບຊາດ ແລະ ອ່າງຮັບນໍ້າ	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021-2023

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ກອບເວລາ
2. ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການປັບຕົວ ແລະ ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງຂົງເຂດນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການຄຸ້ມຄອງ ອ່າງຮັບນ້ຳ, ດິນທາມ ແລະ ຊີວະນາໆພັນທາງນ້ຳ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
3. ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕະການ ແກ້ໄຂຂີ້ຂັດແຍ່ງໃນ ການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ໄລຍະແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
3. ຂົງເຂດ ປ່າໄມ້ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ	
1. ເສີມຂະຫຍາຍ ການສຶກສາ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຄວາມບອບບາງ, ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດຕໍ່ ຊັບພະຍາກອນ ປ່າໄມ້ ລວມທັງ ລະບົບນິເວດ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021-2023
2. ເສີມຂະຫຍາຍ ການສຶກສາ, ກຳນົດ, ວາງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ລະບົບນິເວດ ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ສຳລັບ ການປັບຕົວ ແລະ ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
3. ເສີມຂະຫຍາຍ ການສຶກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ ລະບົບກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ທີ່ດິນ ແລະ ພູມສັນຖານ, ແລະ ລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ສຳລັບ ການປັບຕົວ ແລະ ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
4. ຂົງເຂດ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ໂຍທາທິການ	
1. ສ້າງຄວາມສາມາດ ແລະ ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕະການສຳລັບ ການປັບຕົວ ແລະ ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂົງເຂດ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
2. ພັດທະນາ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ສິ່ງເສີມ ການຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ເຕັກນິກ ສຳລັບ ການປັບຕົວ ແລະ ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂົງເຂດ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
5. ຂົງເຂດ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່	
1. ປະເມີນ, ສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ແຜນປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ ຂອງຂະແໜງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ເປັນຕົ້ນໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການກ່ຽວກັບ ເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ພະລັງງານລົມ, ຊຸດຄື້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021-2023
6. ຂົງເຂດ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ	
1. ສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ສິ່ງເສີມ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
2. ປະເມີນ, ສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ແຜນປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ ສະເພາະ ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ວັດທະນະທຳ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຊັບພະຍາກອນ ການທ່ອງທ່ຽວ, ລວມທັງ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021-2023
7. ຂົງເຂດ ພັດທະນາ ຕົວເມືອງ, ຊົນນະບົດ, ການຕັ້ງພູມລຳເນົາ	

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ກອບເວລາ
1. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງ ຜັງເມືອງ ແບບຮອບດ້ານ ລວມທັງ ເຂດອົບພະຍົກ ແລະ ປອດໄພ ໃນຕົວເມືອງ ທີ່ມີ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2023-2025
2. ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການປັບຕົວ ແລະ ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ຂອງຕົວເມືອງ ແລະ ການຕັ້ງພູມລຳເນົາ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
3. ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງ ລະບົບປ້ອງກັນນ້ຳຖ້ວມ, ລວມທັງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ພູມສັນຖານ ແລະ ລະບົບນິເວດ ສຳລັບ ການ ປ້ອງກັນ ແລະ ລະບາຍນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ນ້ຳຂັງ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
4. ພັດທະນາ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ເຕັກນິກ ສຳລັບ ການປັບຕົວ ແລະ ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂົງເຂດ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ເປັນຕົ້ນ: ຕົກອາຄານ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
5. ສຶກສາ, ວາງແຜນ, ຍົກຍ້າຍ ຈັດສັນ ປະຊາຊົນ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດຕ່າງໆ ຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ແບບຍືນຍົງ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
8. ຂົງເຂດ ສາທາລະນະສຸກ	
1. ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບົບ ແລະ ແຜນງານ ກ່ຽວກັບ ການເຝົ້າລະວັງ ແລະ ແກ້ໄຂ ການແຜ່ລະບາດຂອງ ພະຍາດ ແລະ ການເຈັບປ່ວຍ ທີ່ຕິດພັນກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ມາເລເລຍ, ຖອກທ້ອງ, ພະຍາດລະບາດ ແລະ ການເຈັບປ່ວຍ ອື່ນໆ.	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
2. ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງ ລະບົບສະໜອງນ້ຳສະອາດ, ສຸຂະອານາໄມ, ໂພສະນາການ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
3. ເສີມຂະຫຍາຍ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ຄວາມສາມາດ, ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງ ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
9. ຂົງເຂດ ການສຶກສາ	
1. ປະເມີນ ຄວາມຕ້ອງການ ດ້ານການສ້າງ ຄວາມສາມາດ ໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນ ຂະແໜງການສຶກສາ	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021-2023
2. ປັບປຸງ ຫຼັກສູດ ການສຶກສາ ດ້ານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສຳລັບ ການສຶກສາໃນ ແລະ ນອກລະບົບ ໃນທຸກລະດັບ	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022-2025
3. ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ ສ້າງຄວາມສາມາດ ລວມທັງ ຝຶກອົບຮົມ ສຳລັບ ຄູອາຈານ ເພື່ອສຶດສອນວິຊາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ອື່ນໆ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
10. ຂົງເຂດອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	
1. ສ້າງຄວາມສາມາດໃນ ການປັບຕົວ ໃຫ້ຊຸມຊົນ ທີ່ມີຄວາມບອບບາງຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ຄົນພິການ, ຊົນເຜົ່າ, ຜູ້ສູງອາຍຸ ແລະ ອື່ນໆ	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021-2023

ແຜນງານ 3: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນ ການການສໍາຫຼວດ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ

ແຜນງານ 3 ນີ້ແມ່ນເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ 2 ຊຶ່ງແນໃສ່ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດຂອງ ການຈັດຕັ້ງລັດ, ເອກະຊົນ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແລະ ລະດັບ ຄວາມສົມບູນ, ຄວາມຊັດເຈນ ແມ່ນຍໍາ ແລະ ໂປ່ງໃສ ຂອງການ ຄິດໄລ່, ປະເມີນ ການປ່ອຍ ແລະ ການດູດຊຶມຊັບ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, ຊຶ່ງເປັນພື້ນຖານສໍາຄັນ ສໍາລັບ ການວາງແຜນ ຫລຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ. ໂຄງການ ຫລື ໜ້າວຽກບຸລິມະສິດ ແຕ່ປີ 2021 ເຖິງ 2030 ໄດ້ສັງລວມໃນຕາຕະລາງ 3 ລຸ່ມນີ້.

ຕາຕະລາງ 3 ໂຄງການ ແລະ ໜ້າວຽກ ທີ່ສໍາຄັນ ກ່ຽວກັບ ການສໍາຫຼວດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ກອບເວລາ
1. ພັດທະນາຂໍ້ມູນ ແລະ ລະບົບ ຄຸ້ມຄອງ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ສໍາລັບ ການສໍາຫຼວດ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບນະຄອນ ລວມທັງ ໃນຂະແໜງການຕົ້ນຕໍ ເຊັ່ນ ກະສິກໍາ, ປ່າໄມ້ ແລະ ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ອຸດສາຫະກໍາ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ, ພະລັງງານ ແລະ ຂົນສົ່ງ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
2. ສົ່ງເສີມ ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ ສໍາປະສິດ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ (emission factor) ໃນຂະແໜງການຕົ້ນຕໍ ເຊັ່ນ ກະສິກໍາ, ປ່າໄມ້ ແລະ ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ອຸດສາຫະກໍາ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ, ພະລັງງານ ແລະ ຂົນສົ່ງ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
3. ຈັດຕັ້ງສໍາຫຼວດ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນລະດັບແຫ່ງຊາດ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
4. ສ້າງຄວາມສາມາດ ແລະ ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕະການສໍາລັບ ການສໍາຫຼວດ, ຕິດຕາມກວດກາ, ລາຍງານ ແລະ ຍັງຢືນ (MRV) ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນລະດັບນະຄອນ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
5. ສ້າງລະບົບ ການສໍາຫຼວດ, ການຕິດຕາມກວດກາ, ການລາຍງານ ແລະ ການຍັງຢືນ (MRV) ກ່ຽວກັບ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ MRV ໃນຂະແໜງການ ແລະ ໂຄງການ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
6. ຝຶກອົບຮົມການສໍາຫຼວດ, ການຕິດຕາມກວດກາ, ການລາຍງານ ແລະ ການຍັງຢືນ (MRV) ກ່ຽວກັບ ການປ່ອຍ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030

ແຜນງານ 4: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ການໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ

ແຜນງານ 4 ນີ້ແມ່ນເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ 2. ເພື່ອເປັນການປະກອບສ່ວນຕໍ່ ເປົ້າໝາຍ ການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອແກ້ວ ໃນໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ, ແຕ່ນີ້ ຫາ 2030 ຈະໄດ້ມີ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມ 6 ຂົງເຂດ ແລະ ໂຄງການຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ຕາຕະລາງ 4 ຂ້າງລຸ່ມ.

ຕາຕະລາງ 4 ກອບໂຄງການ ແລະ ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ ດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ

ຂົງເຂດ 1: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ສົ່ງເສີມ ການປະຢັດ ແລະ ນຳໃຊ້ ພະລັງງານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ	
ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ກອບເວລາ
1. ເສີມຂະຫຍາຍການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງ ຖ່ານ ແລະ ເຕົາປະຫຍັດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
2. ສົ່ງເສີມການອອກແບບ-ກໍ່ສ້າງ ທີ່ປະຫຍັດພະລັງງານ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການນຳໃຊ້ ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ປະຫຍັດພະລັງງານ ໃນອາຄານ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
3. ເສີມຂະຫຍາຍການພັດທະນາ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ເປັນຕົ້ນ: ຂົວ-ທາງ, ລະບົບຄົມມະນາຄົມ-ຂົນສົ່ງ, ໂດຍສານ, ສິນຄ້າ, ການສັນຈອນ ທາງບົກ ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງ, ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ລະບາຍ ການສັນຈອນ ທີ່ແອອັດ ແລະ ຕິດຂັດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
4. ສົ່ງເສີມ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ການນຳໃຊ້ລົດໄຟຟ້າ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
5. ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ລະບົບທາງຢ່າງ ແລະ ລົດຖີບ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
6. ສົ່ງເສີມ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະຢັດ ໃນອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
7. ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ລະບົບຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການຮົ່ວໄຫຼໄຟຟ້າ ແລະ ທາດ SF6	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
8. ສ້າງຈິດສຳນຶກ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍສີຂຽວ ແລະ ໃຫ້ລາງວັນແກ່ມວນຊົນທີ່ດີເດັ່ນ ກ່ຽວກັບການປະຢັດພະລັງງານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2023 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
9. ສຶກສາ, ປັບປຸງ ແລະ ທົດລອງ ລະບົບລາຄາ ພະລັງງານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
ຂົງເຂດ 2: ສຶກສາ, ທົດລອງ ແລະ ສ້າງຕົວແບບ ການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ສະອາດ, ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕໍ່າ	
ໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ເນື້ອໃນຫຍໍ້
1. ສົ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ສະອາດ, ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕໍ່າ	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022-2025
2. ສົ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳໃຊ້ພາຫານະທີ່ນຳໃຊ້ອາຍແກັດແທນນ້ຳມັນ ໃນຂະແໜງຂົນສົ່ງ	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022-2025
ຂົງເຂດ 3: ທົດລອງ ແລະ ສ້າງຕົວແບບ ການພັດທະນາ ແລະ ການພະນຳໃຊ້ ພະລັງງານທົດແທນ ແລະ ພະລັງງານທາງເລືອກ	
ໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ເນື້ອໃນຫຍໍ້
ສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ພະລັງງານແສງອາທິດ, ພະລັງງານລົມ, ນ້ຳມັນຊີວະພາບ, ຊີວະມວນ, ສົ່ງແສດເຫຼືອ ເພື່ອຜະລິດພະລັງງານ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
ຂົງເຂດ 4: ສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຫາ ເຕັກໂນໂລຊີ ເກັບກັກ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນຂະແໜງການຕົ້ນຕໍ	
ໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ເນື້ອໃນຫຍໍ້

ຂົງເຂດ 1: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ສົ່ງເສີມ ການປະຢັດ ແລະ ນໍາໃຊ້ ພະລັງງານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ຢ່າງມີ ປະສິດທິພາບ

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ກອບເວລາ
ສົ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງບັນຊີ ແລະ ລາຍລະອຽດ, ແລະ ທົດລອງນໍາໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີ ເກັບ ກັກ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນ ຮອດ 2030

ຂົງເຂດ 5: ປ້ອງກັນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມສາມາດ ໃນການດູດຊຶມຊັບ ທາດອາຍາກາກບອນ ຂອງລະບົບນິເວດ, ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ປ່າໄມ້, ດິນທາມ ແລະ ເຂດຂຽວ

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ເນື້ອໃນຫຍໍ້
1. ສົ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າ, ກຳນົດ ແລະ ນໍາໃຊ້ ປ່າໄມ້, ທີ່ດິນ ແລະ ລະບົບ ນິເວດ ທີ່ສາມາດຊຶມຊັບ ແລະ ເກັບກັກ ອາຍາກາກໂບນິກ ແລະ ໄນໂຕຼເຈັນ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
2. ປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ການທຳລາຍປ່າໄມ້ ແລະ ເຮັດໃຫ້ປ່າເຊື່ອມໂຊມ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
3. ພື້ນຟູປ່າເຊື່ອມໂຊມ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
4. ສົ່ງເສີມ ແລະ ຂະຫຍາຍປ່າປູກແບບຍືນຍົງ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
5. ປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ການທຳລາຍດິນທາມ ແລະ ດິນກາກບອນ ຕິດ ພັນກັບການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
6. ສົ່ງເສີມການປ້ອງກັນ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍເຂດຂຽວໃນຕົວເມືອງ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030

ຂົງເຂດ 6: ສົ່ງເສີມ ແລະ ຍົກສູງ ດ້ານການຄຸ້ມຄອງ, ການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ ໃຫ້ໄດ້ຕາມ ມາດຕະຖານ

ໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ເນື້ອໃນຫຍໍ້
ສົ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າ, ທົດລອງ ແລະ ບັງຄັບນໍາໃຊ້ ມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມ ສາກົນ ໃນຂະແໜງການບິນ ແລະ ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030

ຂົງເຂດ 7: ເພີ່ມທະວີ ການຄຸ້ມຄອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ໃຫ້ມີການປ່ອຍ ທາດອາຍາກາກບອນຕໍ່າ, ລວມທັງ ການຫຼຸດຜ່ອນ, ການ ນໍາໃຊ້ຄືນ ແລະ ການຜະລິດຄືນ (3R) ແລະ ສົ່ງເສີມ ການນໍາໃຊ້ສິ່ງເສດເຫຼືອ ເພື່ອຜະລິດ ພະລັງງານ

ໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ເນື້ອໃນຫຍໍ້
1. ເສີມຂະຫຍາຍການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງ ຍົກລະດັບກາຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິການກຳຈັດ ລວມທັງ ສະຖານທີ່ບໍາບັດຂີ້ເຫຍື້ອ ໃຫ້ສາມາດບໍລິການໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ໃນບັນດາ ນະຄອນ, ຕົວເມືອງ ອັນດັບ 2 ແລະ 3	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນ ຮອດ 2030
2. ເສີມຂະຫຍາຍການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງ ຍົກລະດັບກາຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິການກຳຈັດ ລວມທັງ ສະຖານທີ່ບໍາບັດນໍ້າເບື້ອນ ໃຫ້ສາມາດບໍລິການໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ໃນບັນດາ ນະຄອນ, ຕົວເມືອງ ອັນດັບ 2 ແລະ 3	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນ ຮອດ 2030

ແຜນງານ 5: ສົ່ງເສີມ ການສຶກສາ ແລະ ສ້າງຈິດສໍານຶກ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ແຜນງານ 5 ນີ້ແມ່ນເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ 1 ແລະ 2. ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ ພາຍໃຕ້ແຜນງານ 5 ໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນຕາຕະລາງ 5 ຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງ 5: ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍພາຍໃຕ້ແຜນງານ 2: ເສີມຂະຫຍາຍ ການສຶກສາ ແລະ ປຸກຈິດສໍານຶກ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ກອບເວລາ
1. ປະເມີນ ຄວາມຕ້ອງການ ດ້ານການສ້າງຄວາມສາມາດ ໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນ ຂະແໜງການສຶກສາ	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022-2024
2. ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງ ຫຼັກສູດ ການສຶກສາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສໍາລັບ ການສຶກສາ ໃນ ແລະ ນອກລະບົບ ໃນ ທຸກລະດັບ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2026
3. ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ ສ້າງຄວາມສາມາດ ສໍາລັບຄູອາຈານ ເພື່ອສິດສອນ ວິຊາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
4. ສຶກສາ ແລະ ຕິດຕາມ ລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຈິດສໍານຶກ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
5. ພັດທະນາຫຼັກສູດ, ບົດແນະນໍາ, ເນື້ອໃນ ແລະ ວິທີການ ສໍາລັບ ການສື່ສານ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ສ້າງຈິດສໍານຶກ ໃຫ້ເປັນມາດຕະຖານ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
6. ຝຶກອົບຮົມ, ສ້າງຂະບວນການ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ດີ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ໂດຍສະເພາະ ຄວາມຮູ້ ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການປັບຕົວ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ດີ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030

ແຜນງານ 6: ພັດທະນາ, ນໍາໃຊ້ ແລະ ຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ

ແຜນງານ 6 ນີ້ແມ່ນເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ 1 ແລະ 2. ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ ພາຍໃຕ້ແຜນງານ 6 ໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນຕາຕະລາງ 6 ຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງ 6: ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ ພາຍໃຕ້ແຜນງານ 6: ພັດທະນາ, ນໍາໃຊ້ ແລະ ຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ ທັນສະໄໝ ແລະ ເໝາະສົມ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ກອບເວລາ
1. ທົບທວນ ແລະ ປະເມີນ ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ສ້າງແຜນດໍາເນີນງານ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ສໍາລັບ ການປັບຕົວຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022-2023
2. ປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ພາກເອກະ ຊົນໃນການທົດລອງ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030

ກອບໂຄງການ ຫລື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ກອບເວລາ
ໝາະສົມ ສໍາລັບ ການປັບຕົວ, ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ	
3. ການຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາ ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນ ເຂົ້າໃນ ການ ປັບຕົວເຂົ້າກັບ ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການຫຼຸດຜ່ອນ ການປ່ອຍ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ.	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030

ແຜນງານ 7: ເຊື່ອມສານ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອຍອໍານວຍ ແລະ ສົ່ງເສີມການກະກຽມຄວາມພ້ອມ

ແຜນງານ 7 ນີ້ແມ່ນເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ທັງ 3 ຍຸດທະສາດ ທີ່ກ່າວມາໃນຂໍ້ 2.4 ຂ້າງເທິງ. ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ ພາຍໃຕ້ແຜນງານ 7 ໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນຕາຕະລາງ 7 ຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງ 7: ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍພາຍໃຕ້ແຜນງານ 7: ເຊື່ອມສານ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອຍອໍານວຍ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການກະກຽມຄວາມພ້ອມ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ກອບໂຄງການ ຫລື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ກອບເວລາ
1. ສ້າງຄວາມສາມາດໃນ ເຊື່ອມສານ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອຍ ອໍານວຍ ແລະ ສົ່ງເສີມການກະກຽມຄວາມພ້ອມການຄຸ້ມຄອງການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
2. ສ້າງ ແລະ ດໍາເນີນ ເວທີປຶກສາຫາລື ແລະ ແລກປ່ຽນ ສອງຝ່າຍ ແລະ ຫຼາຍຝ່າຍ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ ແລະ ວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030

ແຜນງານ 8: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານການເງິນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ແຜນງານ 8 ນີ້ແມ່ນເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທັງ 3 ຍຸດທະສາດ ທີ່ກ່າວມາໃນຂໍ້ 2.4 ຂ້າງເທິງ. ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ ພາຍໃຕ້ແຜນງານ 8 ໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນຕາຕະລາງ 8 ຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງ 8 ໂຄງການ ແລະ ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ ກ່ຽວກັບ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານການເງິນ ສໍາລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ກອບໂຄງການ ຫລື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ກອບເວລາ
1. ສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາ ລະບົບການ, ຄໍາສັ່ງແນະນໍາ, ກົນໄກ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກອງທຶນ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ກອງທຶນອື່ນໆ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງ ການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
2. ສຶກສາ ແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ ດ້ານການເງິນ ສໍາລັບ ການ ຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030

ກອບໂຄງການ ຫລື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ກອບເວລາ
3. ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ແລະ ກົນໄກ ການເຂົ້າເຖິງ ແຫຼ່ງທຶນ, ລະດົມທຶນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ດ້ານການເງິນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
4. ສຶກສາ, ສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົນໄກ ແລະ ລະບົບ ເງິນທຶນ ແລະ ປະກັນໄພ ທີ່ເໝາະສົມ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ສໍາລັບ ການປ້ອງກັນ, ເສີມສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ແກ້ໄຂ ແລະ ພື້ນຟູ ຜົນກະທົບ ຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ, ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
5. ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບົບຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ລາຍງານ ດ້ານການເງິນ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030

ແຜນງານ 9: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ແຜນງານ 9 ນີ້ແມ່ນເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 3 ຍຸດທະສາດ ທີ່ກ່າວມາໃນຂໍ້ 2.4 ຂ້າງເທິງ. ໂຄງການ ແລະ ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ ພາຍໃຕ້ ແຜນງານ 9 ໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນ ຕາຕະລາງ 9 ຂ້າງລຸ່ມນີ້. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການ ແລະ ໜ້າວຽກຕ່າງໆ ຈະມີການຕິດຕາມກວດກາ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນພາກທີ່ 4.

ຕາຕະລາງ 9 ໂຄງການ ແລະ ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການສ້າງສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອອໍານວຍ

ກອບໂຄງການ ຫລື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	ກອບເວລາ
1. ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ການວາງແຜນການ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
2. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
3. ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ສ້າງຄວາມສາມາດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2023
4. ປັບປຸງ ການຮ່ວມມື ແລະ ປະສານງານ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2022 ແລະ ສິບຕໍ່ຈົນຮອດ 2030
5. ສົ່ງເສີມ ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2021 ຫາ 2023

ພາກທີ IV: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມກວດກາ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານ

1.1 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍສະເພາະ ກົມຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນຈຸດປະສານງານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້, ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍລວມມີ 1) ເຜີຍແຜ່ ແລະ ສື່ສານ ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ; 2) ສ້າງ ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະອຽດ ລວມທັງ ຍຸດທະສາດ ແລະ ກົນໄກດ້ານການເງິນ; 3) ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ເຮັດວຽກຢ່າງໃກ້ສິດ ຮ່ວມກັບ ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ໃນທຸກຂະແໜງການ ແລະ ທຸກລະດັບ ສ້າງແຜນປະຕິບັດງານ ຫຼື ເສື່ອມສານ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການ ພ້ອມທັງ ສ້າງຕັ້ງ ໜ່ວຍງານ ຫຼື ແຕ່ງຕັ້ງ ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຂອງຕົນ ແລະ ປະສານງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້.

1.2 ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນ

1.2.1 ລະບົບ ການຕິດຕາມກວດກາ, ການລາຍງານ ແລະ ການຢັ້ງຢືນ

ສປປ ລາວ ມີຄວາມຈຳເປັນ ໃນການຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນ ແລະ ລາຍງານ ຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ລວມທັງ ເປົ້າໝາຍ ດ້ານການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນແຕ່ລະປີ. ລະບົບ ການຕິດຕາມກວດກາ, ການລາຍງານ ແລະ ການຢັ້ງຢືນ ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນປີ 2022 ໂດຍສອດຄ່ອງ ແລະ ພັນທະຂອງ ສປປ ລາວ ພາຍໃຕ້ ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (ລາຍລະອຽດ ໄດ້ລະບຸໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ) ແລະ ສຸມໃສ່ ການຕິດຕາມກວດກາ, ການລາຍງານ ແລະ ການຢັ້ງຢືນ ບັນດາໜ້າວຽກລຸ່ມນີ້:

- ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ບົດສື່ສານແຫ່ງຊາດ ແລະ ບົດລາຍງານ ທຸກສອງປີ ລວມທັງ ການສຳຫຼວດ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, ຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນກະທົບ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕະການຫລຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, ການປັບຕົວ ແລະ ການເພີ່ມຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
- ເຊື່ອມສານ, ຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນສຳເລັດ ເປົ້າໝາຍຂອງວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນ ແຜນການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ IX, ເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ ແຫ່ງຊາດ, ຍຸດທະສາດ ການເຕີບໂຕສີຂຽວ ແລະ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການຫລຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ 2021-2030, ຍຸດທະສາດ ຂອງຂະແໜງການ ໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;
- ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ດ້ານການເງິນ, ການຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສ້າງ ຄວາມສາມາດດ້ານການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

1.2.2 ການທົບທວນ ຍຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ

1. ການທົບທວນ ຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ ປະຈຳປີ ແລະ ກາງສະໄໝ

ປະເມີນ ປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າ ໃນລະດັບຊາດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານ ການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ. ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະເປັນຜູ້ກະກຽມ ບົດລາຍງານຫຍໍ້ ປະຈຳປີ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຄືບໜ້າ ກາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຊຶ່ງຈະເລີ່ມໃນເດືອນທັນວາ 2021. ການທົບທວນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ກາງສະໄໝ ຈະດຳເນີນໃນປີ 2025.

2. ການທົບທວນ ຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ ໄລຍະສຸດທ້າຍ

ການທົບທວນ ຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ ສະບັບທີສອງ ໄລຍະສຸດທ້າຍນີ້ ຈະດຳເນີນໃນປີ 2029. ການທົບທວນ ໄລຍະສຸດທ້າຍ ຈະເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ ການປັບປຸງ ຍຸດທະສາດ ສະບັບຕໍ່ໄປ. ໃນການທົບທວນດັ່ງກ່າວ, ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະໄດ້ປະສານສົມທົບ ຢ່າງໃກ້ຊິດກັບ ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ມີການປຶກສາຫາລືກັບ ບັນດາຂະແໜງການ ທັງໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ. ການປະເມີນຜົນ ໄລຍະສຸດທ້າຍ ຈະປະກອບດ້ວຍ ການປະເມີນ ປະສິດທິຜົນຂອງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ຍັງຈະໄດ້ພິຈາລະນາ ວຽກງານ ລຸ່ມນີ້:

- ຄວາມຄືບໜ້າຂອງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ;
- ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງກະຊວງຕ່າງໆ;
- ຂອບເຂດໜ້າວຽກ ດ້ານການຕິດຕາມກວດກາ, ການລາຍງານ ແລະ ການຍິ່ງຍືນ ຂອງຂະແໜງການ;
- ອົງປະກອບສຳຄັນ ສຳລັບ ການສ້າງ ຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ ສະບັບຕໍ່ໄປ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

ນິຕິກຳ:

1. ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ສະບັບເລກທີ 321/ລບ, ລົງວັນທີ 18/09/2019;
2. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ (ສະບັບປັບປຸງ), ສະບັບເລກທີ 041/ສພຊ, ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2012;
3. ກົດໝາຍ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ສະບັບເລກທີ 36/ສພຊ, ລົງວັນທີ 13 ພະຈິກ 2017;
4. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ (ສະບັບປັບປຸງ), ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21/06/2019;
5. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ສະບັບເລກທີ 010/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11/05/2017;
6. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 64/ສພຊ, ລົງວັນທີ 13/06/2019;
7. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ສະບັບເລກທີ 15/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24/06/2019.

ສົນທິສັນຍາສາກົນ:

- 1) ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (UNFCCC) (1994);
- 2) ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ຊີວະນາໆພັນ (UNCBD) (1993);
- 3) ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານການກາຍເປັນທະເລຊາຍ (UNCCD) (1996);
- 4) ອານຸສັນຍາກຽວໂຕ ວ່າດ້ວຍ ການຄວບຄຸມ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ (Kyoto Protocol) (2003);
- 5) ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Paris Agreement) (2015);
- 6) ເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ ຂອງສະຫະປະຊາຊາດ (SDGs) (2015);
- 7) ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ສານເຄມີທີ່ທຳລາຍຊັ້ນໂອໂຊນ (1989) ຫຼື ແລະ ສະບັບປັບປຸງ (ກີກາລີ) ວ່າດ້ວຍ ການຢຸດຕິ ການນຳໃຊ້ ໄຮໂດຣຟລູອໍໂຮກາກບອນ (HFCs) (2016);
- 8) ຂໍ້ຕົກລົງ A38–18 ແລະ A40–18 ຂອງອົງການ ການບິນພົນລະເຮືອນສາກົນ (ICAO) ວ່າດ້ວຍ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (2013);
- 9) ຖະແຫຼງການຮ່ວມ ຂອງອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (2019).

ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານ:

- 1) ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II ແຕ່ປີ 2016-2020;
- 2) ຮ່າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX ແຕ່ປີ 2020-2025;
- 3) ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (NDC) ສະບັບທຳອິດ (2015);

- 4) ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (NDC) ສະບັບທີ 2 (2020);
- 5) ຍຸດທະສາດ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງ ສປປ ລາວ (2010);
- 6) ແຜນດຳເນີນງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ 2013-2020 (2013);
- 7) ຍຸດທະສາດ ປ່າໄມ້ ເຖິງປີ 2020 (2005)
- 8) ຍຸດທະສາດການພັດທະນາພະລັງງານທົດແທນໃນ ສປປ ລາວ (2011);
- 9) ແຜນງານ ການປັບຕົວຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດແຫ່ງຊາດ (2009);
- 10) ຮ່າງຍຸດທະສາດນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າຮອດປີ 2030 (2019);
- 11) ແຜນແມ່ບົດການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ (2018).

ບົດຄົ້ນຄວ້າ, ລາຍງານ ແລະ ອື່ນໆ:

1. ສະພາວິທະຍາສາດ ລະຫວ່າງປະເທດ ດ້ານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (IPCC). 2018. ບົດສະຫລຸບຫຍໍ້ ສໍາລັບການນໍາ. In V. Masson-Delmotte et al., eds. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ 1.5°C: ບົດລາຍງານພິເສດ ຂອງ IPCC.
2. ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ. 2019. ການປະເມີນ ຄວາມຕ້ອງການ ຫຼັງໄພພິບັດ: ນໍ້າຖ້ວມ 2018, ສປປ ລາວ. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.
3. ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ (2015). ປຶ້ມສະຖິຕິປະຈຳປີ 2015. ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ
4. ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້. 2018. ລະດັບ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ອ້າງອີງ ຈາກປ່າໄມ້ ແລະ ລະດັບ ອ້າງອີງ ປ່າໄມ້ ຂອງ ສປປ ລາວ ສໍາລັບ ຜົນການໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນ ໂຄງການ REDD+ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ UNFCCC. ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ. https://redd.unfccc.int/files/2018_frel_submission_laopdr.pdf.
5. ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ສະຖາບັນ ຄົ້ນຄວ້າ ເສດຖະກິດ ສໍາລັບ ອາຊຽນ ແລະ ອາຊີຕາເວັນອອກ (ERIA). 2020. Lao PDR Energy Outlook 2020. ຈາກາດ: ERIA. <https://www.eria.org/uploads/media/Research-Project-Report/Lao-Energy-Outlook-2020/Lao-PDR-Energy-Outlook-2020.pdf>
6. MEM. 2018. Lao PDR Energy Statistics 2018.
7. The World Bank. The World Bank in Lao PDR; ADB. 2017. Country Partnership Strategy: Lao People's Democratic Republic, 2017–2020. Manila. <https://www.adb.org/sites/default/files/institutional-document/360121/cps-lao-2017-2020.pdf>.
8. ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດລາວ. ຜົນຜະລິດມວນຮວມ (ປະເມີນ ວັນທີ 10 ມິຖຸນາ 2020). <https://laosis.lsb.gov.la/tblInfo/TblInfoList.do?rootId=2101000&menuId=2101101>.

9. ADB. 2019. ການປະເມີນ ຂະແໜງການ ພະລັງງານ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ຍຸດທະສາດ, ແລະ ການວາງແນວທາງ. ມະນີລາ. <https://www.adb.org/sites/default/files/institutional-document/360121/cps-lao-2017-2020.pdf>.
10. ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB). ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ຕົວຊີ້ວັດຕົ້ນຕໍ.
11. ADB. 2017. Country Partnership Strategy: Lao People's Democratic Republic, 2017–2020. <https://www.adb.org/sites/default/files/institutional-document/360121/cps-lao-2017-2020.pdf>; and ADB. 2019. Lao People's Democratic Republic Energy Sector Assessment, Strategy, and Road Map. Manila.
12. ADB. Asian Development Outlook 2020: What Drives Innovation in Asia? Manila.
13. ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. 2016. ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ປະຫວັດຂອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຄວາມບອບບາງ ແລະ ການຄາດຄະເນ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສຳລັບ ສປປ ລາວ. ກົມຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ
14. ສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ (ສຖຕ). 2018. ສະຖິຕິປະຈຳປີ 2018. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.
15. IPCC. 2014. Asia. In V.R. Barros, et al., eds. Climate Change 2014: Impacts, Adaptation, and Vulnerability. Part B: Regional Aspects. Contribution of Working Group II to the Fifth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change. Cambridge and New York: Cambridge University Press.
16. ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ. 2019. ການປະເມີນ ຄວາມຕ້ອງການ ຫຼັງໄພພິບັດ: ນ້ຳຖ້ວມ 2018, ສປປ ລາວ. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.